

UNIVERSITAT AUTÓNOMA DE
BELLATERRA

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

1-INTRODUCCIÓ	5
2-POLITICA AGRARIA COMUNA	6
2.1-Què és la Política Agrícola Comuna?	6
2.2-Objectius	6
2.3-Història	7
2.3.1-Naixement de la PAC	7
2.3.2-Primera Reforma de la PAC del 1992 o Reforma McSharry	8
2.3.3-Segona Reforma de la PAC: l'Agenda 2000	8
2.3.4-Tercera Reforma de la PAC del 2003	9
2.3.5-La revisió mèdica de 2008	10
2.3.6-La Nova PAC 2015	11
2.4-Reforma 2015	14
2.4.1-Punts clau de la Reforma	14
2.4.2-Finançament de la nova PAC	15
2.4.3-Normativa de la nova PAC	16
2.5-Requisits per assignació de la PAC 2015	17
2.7.-Incertesa	19
2.8-Així veuen els Ciutadans Europeus la PAC	20
3-EL SECTOR OVÍ	21
3.1-La Ramaderia	21
3.1.1-Situació de la Ramaderia	21
3.1.2-El Cens Oví	22
3.1.3-Explotacions	23
3.1.4-Consum	24
3.1.5-Preus	25
3.1.6-Comerç Exterior	28
4-AJUDES AL SECTOR OVÍ	30
4.1-Evolució del Règim d'ajudes directes al Sector Oví	30
4.1.1-Fins el 2006: Primes al Sector Oví	30
4.1.2-Desacoplament del 50% de les primes	31
4.1.3-Pla d'acció integral 2008	31
4.1.4-Desacoblament total de les primes i aplicació de l'article 68 del Reglament N° (CE) 73/2009	32
4.1.5-Modificacions en els criteris de concessió de les ajudes de l'article 68	33
4.1.6-Suport financer al sector oví espanyol	34
5-PROPOSTES	35
5.1.-Propostes de futur per el sector Ramader Extensiu davant l'aplicació de la PAC 2015	35
5.2- Pla de recuperació Sector Oví i Cabrum	37
6- Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural	40
7-CONCLUSIONS I OPINIÓ PERSONAL	41
8-BIBIOGRAFIA	42
9-ANNEXES	43

1-INTRODUCCIÓ

No podríem parlar del sector de la indústria agroalimentària, sense l'existència del sector primari, de manera que en aquesta primera entrada pretenc donar una idea general de la situació que s'està vivint, en concret la reforma de la **Política Agrària Comuna (PAC)** .

Actualment el sector primari no està en un dels seus millors moments, disminució de subvencions, globalització dels mercats, falta de suports públics als nostres agricultors i ramaders, etc. I ara, el retard de la reforma de la PAC fins al **2015**, posposant un any la proposta inicial a causa de pressupostos comunitaris .

Molts són els factors que determinen la importància del sector oví en el nostre sistema productiu. El fet de ser una producció molt localitzada en zones desfavorides (més del 80 % del cens es troba en zones amb especials dificultats), que utilitzen sistemes productius tradicionals condicionants del nostre paisatge rural o l'alt valor de les seves produccions tant càrniques com làctiques, ha comportat a un especial règim de suport que no es veu gaire reflectit en les estadístiques del cens oví dels últims anys.

El suposat compromís de donar una major estabilitat al mercat de la carn d'oví juntament amb la necessitat d'assegurar un nivell de rendes adequat als productors, va conduir el 1980 a l'aprovació de la primera **Organització Comuna de Mercats (OCM)** al sector. En aquesta OCM es van incloure tant ajudes directes, basades en un sistema de drets de prima com un règim d'intervenció pública i privada que permetia l'emmagatzematge de la carn d'oví i caprí .

Les successives reformes de la PAC han anat modelant el règim de suport al sector oví, complementant a més amb plans d'actuació nacionals, que han mantingut com a última finalitat el mateix objectiu amb què es van iniciar: afavorir l'estabilitat de rendes a els productors de manera que es preservi un sector productiu fort i competitiu. En aquest sentit, el sector oví compta amb un elevat grau de suport xifrat en l'any 2011 en 548 M €, i que suposa més del 64 % del volum de facturació del sector, malgrat estiguin mal repartits o afavorint a les grans produccions intensives enlloc dels petits ramaders que estan desapareixent per moments.

De cara a afrontar amb èxit els nous reptes amb els quals s'enfronta el sector, entre els quals s'inclouen el nou disseny de la PAC que està actualment en debat, és convenient reflexionar sobre les últimes actuacions dutes a terme així com les conseqüències que aquestes mesures han tingut en el desenvolupament del sector.

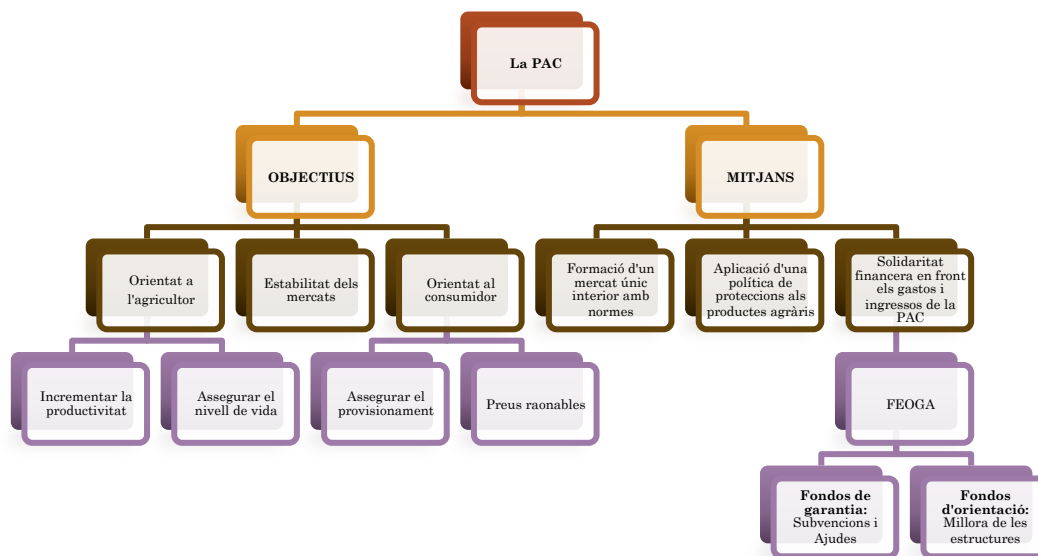
Intentaré descriure quins factors limiten l'avanç en les explotacions, quines mesures s'han dut a terme per contrarestar aquests factors, intentant també descriure totes les possibles actuacions que es podrien portar a terme per part, tant de l'administració com per el propi sector, amb l'objectiu de millorar les estructures productives tenint en compte l'actual marc pressupostari.

2-POLÍTICA AGRARIA COMUNA

2.1-Què és la Política Agrícola Comuna?

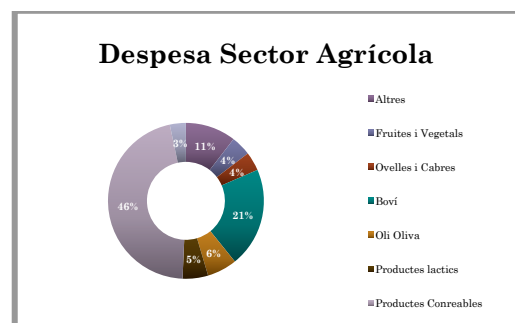
La Política Agrícola Comuna (PAC) és la política de la UE més important i un dels elements essencials del sistema institucional de la Unió Europea (UE). La PAC gestiona les subvencions que es donen a la producció agrícola a la Unió.

2.2-Objectius

Els Tractats de Roma que van establir la PAC, van disposar que la UE (en aquell temps CE) havia de:

- Incrementar la productivitat.
- Garantir un nivell de vida equitatiu a la població agrícola.
- Estabilitzar els mercats.
- Garantir la seguretat dels proveïments i assegurar al consumidor subministraments a preus raonables.

2.3-Història

La PAC ha contribuït al creixement econòmic d'alguns sectors, garantint el subministrament d'una àmplia gamma de productes alimentaris de qualitat intentant que els preus siguin raonables, provocant però una forta competència pels petits productors davant macro-produccions intensives amb mà d'obra barata. La UE es va convertir en el primer importador i el segon exportador de productes agrícoles a nivell mundial. La PAC acapara prop de 50.000 milions d'euros anuals, el 50% del pressupost comunitari, encara que està baixant el seu pes al PIB de la UE (43% en 2004) i s'espera que disminueixi més en els pròxims anys (33% en 2013). La reforma aprovada el 2003, va canviar la forma que la UE dóna suport al sector agrícola a partir de 2005, ja que estableix un pagament desvinculat de la producció — *desacoplament*—, és a dir, una ajuda que s'abona independentment que l'agricultor produeixi o no i que s'anomena *pagament desacoblat*. Aquest pagament està subjecte al compliment de la condicionalitat: *bones condicions agràries i mediambientals i requisits legals i de gestió*.

	Entren en vigor els reglaments pels quals es crea la PAC • 30 Juliol 1962
	França trenca les negociacions sobre el finançament de la PAC. Durant un temps la delegació francesa deixa de participar en les reunions del Consell i del Comitè de Representants Permanents. • 1 Juliol 1965
	França torna a ocupar el seu lloc en el Consell a canvi del manteniment del vot per unanimitat en assumptes que estiguin en joc "interessos vitals". • 28-29 Gener 1966
	Primera gran reforma de la PAC o reforma McSharry • 1992
	Nova reforma de la Pac, la Agenda 2000 • A partir del 1999

2.3.1-Naixement de la PAC

La PAC neix en l'entorn econòmic d'escassetat alimentària després de la Segona Guerra Mundial. Aquest fet justifica l'establiment d'una política intervencionista i productivista per tal de proveir la societat d'aliments a uns preus assequibles i que garantissin un nivell de vida equitatiu a la població agrícola. Per això, la PAC es va centrar en l'establiment de mesures dins de la seva política de preus i mercats. Aquestes mesures van donar els seus fruits al llarg de les següents dècades de tal manera que la situació comunitària es va tornar d'una situació deficitària a una altra excedentària. L'origen de la PAC es remunta als anys 50, en una Europa occidental la població estava marcada pels anys de guerra i en la qual l'agricultura havia quedat paralitzada i el proveïment d'aliments no es podia garantir. L'objectiu central d'aquesta primera PAC va ser fomentar la millora de la productivitat agrícola, de manera que els consumidors disposessin d'un subministrament estable d'aliments a preus assequibles, i garantir que la UE disposava d'un sector agrícola viable .

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

La PAC oferia subvencions i sistemes que garantien preus elevats als agricultors, proporcionant incentius perquè produïssin més. En aquest sentit, es concedia assistència financera per a la reestructuració de l'agricultura, per exemple mitjançant subsidis a les inversions agrícoles per afavorir el creixement de les explotacions i de la gestió de coneixements tecnològics, per adaptar-se a les condicions econòmic - socials de llavors.

Es van introduir determinades mesures d'ajuda a la jubilació anticipada, a la formació professional i en suport de les regions més desfavorides.

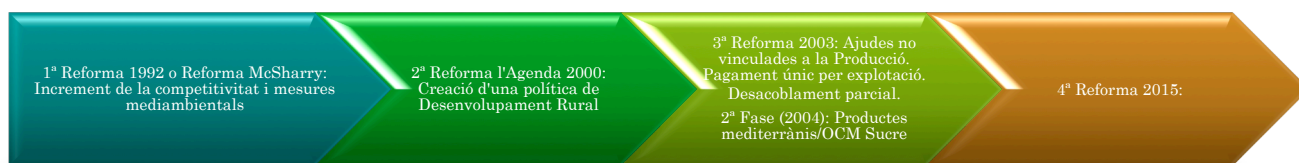
2.3.2-Primera Reforma de la PAC del 1992 o Reforma McSharry

A la dècada dels vuitanta la despesa agrícola s'havia disparat com a conseqüència del cost desencadenat per l'existència d'excedents. L'aplicació de mesures d'intervenció (ajudes a l'emmagatzematge privat i compres públiques) i els ajuts a l'exportació per donar sortida als excedents comunitaris al mercat internacional eren les mesures més costoses de la PAC. La creixent despesa agrícola i la necessitat de pal·liar els desequilibris entre oferta i demanda van motivar la primera gran reforma de la PAC: **la reforma de la PAC de 1992 o reforma McSharry** .

Es poden destacar com a principals canvis a l'inici de la transició, ajudes lligades a la producció, ajudes a la renda dels agricultors amb pagaments per hectàrea i cap de bestiar i l'establiment de mesures per a la millora d'estructures agràries.

2.3.3-Segona Reforma de la PAC: l'Agenda 2000

Les crisis alimentàries de la dècada dels 90, l'ampliació dels PECO i la Conferència sobre Desenvolupament Rural de Cork van impulsar una nova reforma de la PAC , **l'Agenda 2000** . Després de dures negociacions, l'Agenda 2000 va avançar en l'establiment d'ajudes directes a la renda, la disminució de preus institucionals, l'augment de competitivitat de l'agricultura europea i l'establiment de la política de desenvolupament rural com a segon pilar de la PAC .

A partir dels anys 80, la PAC va aconseguir el seu objectiu de fer evolucionar la UE cap a l'autosuficiència. No obstant això, la UE va haver d'enfrontar també amb excedents quasi permanents dels principals productes agrícoles, alguns dels quals es van exportar (amb ajuda de subvencions), mentre que altres van haver de ser emmagatzemats o eliminats dins de la UE. Aquestes mesures van suposar un cost pressupostari elevat, van provocar distorsions en alguns mercats mundials, i no sempre van redundar en interès dels agricultors, fins al punt que aviat es van fer impopulars entre consumidors i contribuents. Al mateix temps la societat s'anava preocupant cada vegada més pel desenvolupament sostenible de l'agricultura i de la seva relació amb el medi ambient, i la Cimera de la Terra, celebrada a principis dels anys 90 a Rio de Janeiro (1992) va suposar un fita crucial.

En els anys 80 la PAC ja havia experimentat molts canvis importants, però la majoria es van produir a principi dels 90. Els límits en la producció van contribuir a reduir excedents (quotes lleteres el 1983). Per primera vegada es va posar èmfasi en una agricultura respectuosa del medi ambient. Els agricultors

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

van haver de prestar més atenció al mercat, alhora que rebien ajudes directes a la renda, i respondre a les noves prioritats del públic (reforma MacSharry de 1992).

Aquest canvi d'orientació de la PAC, que es va realitzar el 1999 amb l'Agenda 2000, i que fomenta la competitivitat de l'agricultura europea, va afegir també un element nou i essencial: una política de desenvolupament rural, que fomentava moltes iniciatives rurals i al mateix temps ajudava als agricultors a reestructurar les seves explotacions, diversificar la seva producció i millorar la comercialització dels seus productes. Es va posar un límit màxim al pressupost per tranquil·litzar els contribuents, que temien que els costos de la PAC poguessin disparar .

2.3.4-Tercera Reforma de la PAC del 2003

Al setembre de 2003 la Unió Europea va establir un nou sistema d'ajuda directa als agricultors denominat **Pagament Únic**. Segons aquest sistema als agricultors se'ls assignen drets d'ajuda, calculats en funció de les ajudes que van rebre en un determinat període de referència, que són independents dels seus nivells de producció en un futur. El Pagament Únic va substituir als pagaments directes acoblats a la producció, amb l'objectiu de buscar una major orientació al mercat i no es va introduir al nostre país fins a 2006. El model d'aplicació d'aquesta reforma a Espanya buscava minimitzar els riscos del desacoblament de les ajudes en determinats sectors on l'activitat productiva es podia veure afectada.

El 2003 es va acordar una altra nova reforma fonamental. **Els agricultors ja no obtenen les ajudes simplement per produir aliments.** La PAC evolucionava en funció de la demanda.

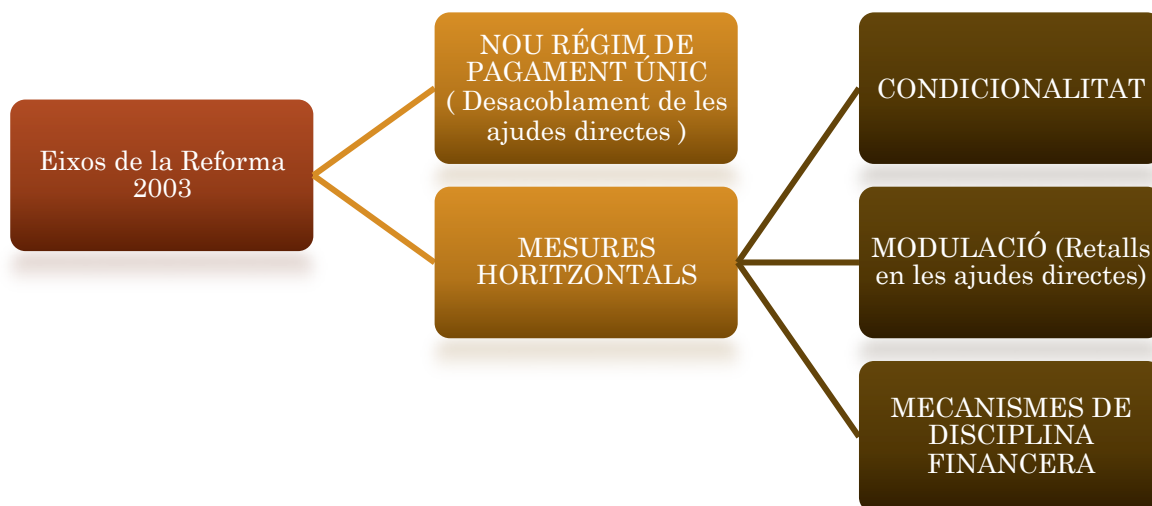
Aquesta nova reforma de la PAC del 2003 tenia en compte els següents punts:

- Té plenament en compte les inquietuds dels consumidors i contribuents, i deixa llibertat als agricultors de la Unió per produir el que necessita el mercat.

- Abans, com més produïen els agricultors, més subvencions rebien. Ara, la immensa majoria de l'ajuda als agricultors es paga independentment de quant produeixin.
- Amb el nou sistema, els agricultors segueixen rebent ajudes directes a la renda per mantenir l'estabilitat dels seus ingressos, però s'ha eliminat el vincle de les ajudes amb la producció.
- A més, els agricultors han de respectar una sèrie de normes mediambientals, d'innocuitat dels aliments, de sanitat vegetal i de benestar dels animals.
- Els agricultors que incompleixin aquestes normes veuran reduïdes les seves ajudes directes (una condició coneguda com « **condicionalitat** »).

- La ruptura de la relació entre ajudes i producció (generalment anomenada « **dissociació** ») permet als agricultors de la UE orientar-se més per les regles del mercat.
- Podran optar per produir en funció del que els resulti més rendible, alhora que gaudeixen també de l'estabilitat d'ingressos necessària .

2.3.5-La revisió mèdica de 2008

La PAC estava abocada a una nova reforma en els propers anys, el 2013, coincidint amb l'inici d'un nou exercici pressupostari. Aquesta nova reforma podia suposar un punt d'inflexió pel que fa a les reformes de 1992 i 2003. Més que canvis en el sistema de pagament únic, podria produir també una reducció substancial del pressupost agrícola, tal com demanaven alguns països membres .

El pagament únic estava desacoblat, no només de la producció sinó també de la resta de funcions de l'agricultura, ja que la seva quantia es derivava de criteris històrics i la seva distribució a penes modificava els desequilibris tradicionals de la PAC entre explotacions i països. La condicionalitat de les ajudes al compliment de diversos estàndards ambientals no les convertia en un pagament que estimules les funcions no comercials de l'agricultura. El desenvolupament rural, per la altra banda, consistia en un conjunt heterogeni de programes on la dotació pressupostària era encara un percentatge reduït de la despesa agrícola total. Els canvis introduïts en 2008 arran de l'anomenada " **revisió mèdica**", no havien aportat solucions d'entitat a aquests problemes.

L'agricultura espanyola arrossegava debilitats malgrat la seva bona adaptació al mercat únic europeu i l'intens procés de reestructuració viscut des de l'adhesió a la CEE. Especialment destaquen la seva fragilitat en matèria d'aigua i sòl, l'escassa dimensió mitjana de les explotacions, l'envelliment i la desprofessionalització de la mà d'obra, la baixa productivitat, la caiguda de la inversió en capital i la insuficient organització vertical i horitzontal de la cadena productiva. A això se sumen les oportunitats que encara existien en matèria de qualitat i internacionalització.

Aquests canvis introduïts el 2008 es van plantejar per la necessitat de donar una major legitimitat social als ajuts i una gestió més eficient dels recursos pressupostaris. A més, va avançar en la simplificació i va introduir nous reptes relacionats amb el canvi climàtic, la biodiversitat, l'energia i la gestió de l'aigua. D'altra banda, es continuava amb la incorporació de subsectors agrícoles i ramaders al sistema de Pagament Únic reduint les ajudes acoblades en el si de la Unió Europea per tal d'encaminar als objectius marcats per l'Organització Mundial del Comerç .

2.3.6-La Nova PAC 2015

Segons la Generalitat de Catalunya la nova reforma que es presenta ara *ni és **trencadora** ni és **sobtada*** però la seva intenció és *propiciar un canvi radical de la PAC amb l'horitzó de l'any 2020*.

Afirmen que no és **sobtada** perquè és conseqüència de la reorganització de la PAC en dos pilars d'acció:

- un per les accions tradicionals
- un altre per al desenvolupament rural

És resultat d'un procés iniciat l'any 2000 amb la reforma "Agenda 2000" i a l'any 2003 amb els treballs preparatoris de la **Ronda de Doha**, que van suposar la introducció de la desconnexió dels ajuts. Així es va iniciar la definició de les línies principals i les bases financeres pel període 2007-2013 on ja s'anunciava una "refundació" de la PAC amb un marcat biaix pressupostari.

També afirmen que tampoc és **trencadora** perquè es mantenen molts dels mecanismes i programes que es venien desenvolupant fins ara.

Però les reformes que es plantegen venen condicionades per la nova situació de la UE, amb més països integrants, que tenen grans diferències territorials, agràries i socials i immersos en una greu crisi financera, i que es troben en un món globalitzat, amb una gran volatilitat dels mercats i amb un increment de la conscienciació social europea vers la **seguretat alimentària, la preservació mediambiental i els efectes del canvi climàtic**. Aquestes diferències tan marcades fan possible una Política Agrària Comuna? Pot rebre el mateix tipus d'ajuda un país que no està en una mala situació econòmica d'un país que sí que ho està? Pot competir una mà d'obra de països amb una greu crisi financera davant d'altres que no?

En aquest escenari, la Comissió Europea va aprovar i presentar el 12 d'octubre de 2011, les seves propostes per a reformar la Política Agrícola Comuna (PAC) a partir de 2014. Aquesta proposta, segons la pròpia Comissió, té com a objectiu **enfortir la competitivitat i la sostenibilitat de l'agricultura i mantenir la seva presència en totes les regions**, per tal de garantir als ciutadans europeus l'abast alimentari i una producció d'aliments sans i de qualitat, preservant el medi ambient i contribuint al desenvolupament de les zones rurals. És possible que amb aquestes ajudes es pugui mantenir la seva presència en totes les regions o només en sectors diferenciats provocant una diferència social?

Aquesta reforma portarà uns **canvis significatius**, en comparació amb l'actual model, malgrat s'afirmi que no és sobtada ni trencadora:

- **Règim de pagament bàsic**, substituïnt l'actual sistema de pagament únic, és la clau de la reforma. La comissió proposa un pagament base uniforme per hectàrea a tota la Unió Europea, eliminant els tradicionals drets històrics dels que certs països són beneficiaris, com França o Espanya. Aquest pagament bàsic equipara les hectàrees de secà i regadiu en tots els estats, oblidant que els costos de producció són diferents en cada estat i per a cada cultiu. Es destinarà a aquest règim mínim el 40 % del sostre nacional. És el punt que més controvèrsia està causant, ja que si a un productor de remolatxa li donen el mateix pagament per hectàrea que una superfície que té un cultiu amb una intensitat de despesa menor, ja no només es generen diferències entre les comunitats sinó entre els propis agricultors. Sense oblidar el més important en aquest treball, els ramaders: els que no tinguin hectàrees però sí bestiar?
- **Les ajudes bàsiques a la renda només es concediran als agricultors en actiu**. La definició de "agricultor en actiu" és un dels punts que més controvèrsia està esdevenint, entenent beneficiari d'ajudes tot aquell que demostrï que almenys el 5% dels seus ingressos totals provenen de l'activitat agrícola (al marge de subvencions públiques). La proposta inclou una excepció per als agricultors que van rebre menys de 5.000 euros en pagaments directes l'any anterior. Els ajuts no podrà superar els 300.000 euros per explotació i any. Aquesta mesura compta amb el 2 % del "sobre nacional" . Suposarà un increment de càrrega administrativa tant

per als agricultors com per a l'administració aquesta definició d'agricultor en actiu, o persegueix realment la simplificació buscada per la reforma de la PAC ?

- « **Greening** » o « **ecologització** », la comissió proposa destinar el 30% dels pagaments directes a pràctiques que permetin un ús òptim dels recursos naturals, manteniment de la pastura permanent i diversificació de cultius. Aquesta mesura porta implícita l'obligatorietat de, quan la terra arable de l'agricultor superi les tres hectàrees, i no es trobi completament de pastures, o completament de guaret, o completament de cultius sota aigua (arròs) durant una part significativa de l'any, el cultiu de les terres arable ha de cobrir almenys tres cultius diferents (rotació). Quin serà el futur llavors dels monocultius espanyols ?

La implantació de la reforma de la PAC suposarà la desaparició de 400mil agricultors espanyols, 25mil dels quals catalans, segons una valoració feta per Unió de Pagesos. La superfície destinada a usos agraris a Catalunya s'ha mantingut gairebé sense canvis en els darrers 30 anys, al voltant d'un milió d'hectàrees. Tot i l'increment de la superfície de regadiu (que representa 20% del total), la superfície agrícola llaurada utilitzada ha disminuït un 8% des de 1993, amb un increment de superfície de pastures. L'agricultura aporta un 1'4% del PIB i ocupa el 30% de sòl de Catalunya. El 45% del sòl de Catalunya és massa forestal.

L'agricultura es mantindrà a Catalunya tan sols en aquelles àrees en què pugui ser competitiva o on es destinin subvencions per criteris paisatgístics?

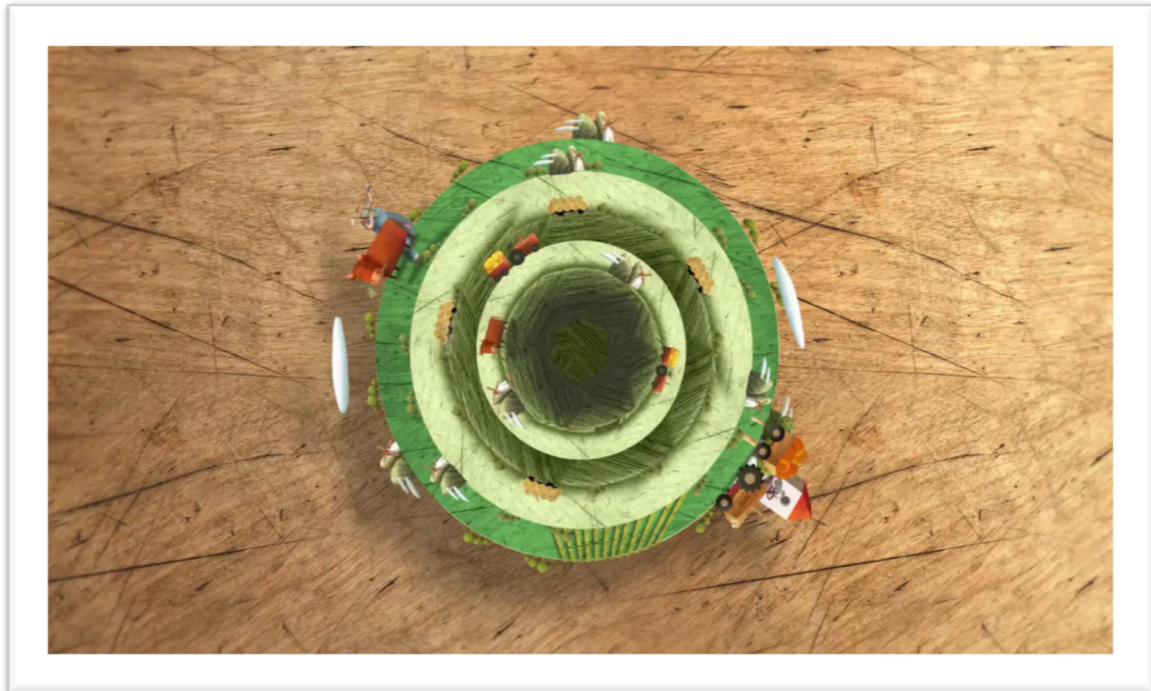
- **La comissió proposa una Cadena alimentària més competitiva i equilibrada**, donant suport a les organitzacions de productes i a les interprofessionals, intentant fomentar una relació entre productor i consumidor amb els mínims intermediaris possibles, ja que la distribució exerceix actualment una gran pressió en els preus pagats als productors, que en molts casos no arriben a recuperar els seus propis costos de producció. És suficient aquesta declaració d'intencions o realment es necessita una modificació substancial que permeti tenir més competències a l'agricultor i les seves organitzacions amb una integració de la Distribució dins de les Interprofessionals ?
- **Pagament addicional per a joves agricultors.** El 2 % del sostre nacional anirà destinat per a un pagament obligatori als joves agricultors, entenent per aquest, al que s'estableixi per primera vegada, o s'hagi establert per primera vegada en el període de 5 anys precedent a l'aplicació del Reglament, que tingui menys de 40 anys en la data de presentació de la sol·licitud i que tingui la capacitat i competència adequades. La comissió pretén crear ocupació i incentivar amb aquesta mesura a les generacions joves a dedicar-se a l'agricultura.
- **Ajudes acoblades** (l'únic pagament del règim vinculat a la producció) és una ajuda voluntària (a elecció dels Estats membres) que anirà dirigida només a determinats tipus d'agricultura o sistemes agrícoles específics, que estan patint certes dificultats. Segons la proposta, Espanya podrà destinar fins al 10 % del seu pressupost anual a aquests ajuts .
- **Ressaltar finalment que la ramaderia és la gran oblidada en aquesta reforma proposada 2015-2020.**

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

La PAC ha rebut crítiques perquè parteix de la producció subvencionada que es rebutja o s'envia a països pobres. Això provoca que els productes d'origen europeu, que han rebut una subvenció que baixa el preu del producte per sota del seu cost, siguin venuts a un preu artificialment baix, enfonsant les economies dels països pobres. No obstant això, sense la PAC, els agricultors europeus no podrien competir amb d'altres països on les condicions laborals són pèssimes —salari baixos, explotació laboral, absència de seguretat social—, i que podrien millorar en absència de la PAC. A més, en alguns casos, també reben subvencions dels seus propis països i no ho comuniquen a l'OMC, de manera que hi ha poca transparència en les subvencions que els països pobres donen als seus agricultors, a diferència de les ajudes europees, la suma econòmica de les quals sempre es coneix.

També és criticada per la manera amb que s'assignen les subvencions. Algunes vegades s'han assignat per superfície posseïda i no per producció, cosa que podia provocar que un agricultor que no produís, rebés la subvenció. O fins i tot que li resultés més rendible no produir perquè el producte el va a vendre més baix del seu cost real. No obstant això, àdhuc sense produir o produint poc, per a cobrar les ajudes de la PAC és obligatori ocupar una sèrie de treballs destinats a mantenir el medi ambient, a protegir l'ecosistema i a millorar la qualitat i la salubritat dels productes —*condicionalitat*—, pel que els agricultors també treballen encara que no produeixin, aconseguint-se d'aquesta manera el manteniment de les terres de cultiu. A més, si s'assigna la subvenció per producció, pot produir una sobreproducció si no es calcula bé.

VÍDEO PROPAGANDÍSTIC DE LA PAC

Una altra crítica és que es reparteix el 70% de les subvencions entre el 20% dels agricultors. Per a evitar això, a partir dels 5000 euros d'ajuda, es redueix en un 5 % —4 % en 2006— la quantitat a cobrar; és l'anomenada *modulació*. Aquests diners reduïts es dedica a projectes de desenvolupament rural, principalment. No obstant això, gairebé no s'han reduït les desigualtats socials —per ser tan sota el percentatge de la modulació— entre grans terratinents —que necessiten menys ajudes— i petits agricultors, que són qui veritablement necessiten les ajudes de la PAC.

2.4-Reforma 2015

2.4.1-Punts clau de la Reforma

La *Comissió* resumeix així els **deu punts clau de la reforma**:

- **Ajuts de suport a les rendes millor orientats per tal d'estimular el creixement i l'ocupació.** La *Comissió* proposa per donar suport als ingressos dels agricultors d'una manera més justa, més precises i més simple. També serà distribuïda més equitativament entre els agricultors, entre regions i entre els Estats membres. Però com ja he comentat abans, serà justa la repartició entre grans produccions intensives i petits ramaders dels quals ja pocs en queden dintre del nostre paisatge?
- **Eines per abordar la gestió de crisis mes dinàmiques, més sensibles i adequades per respondre millor als nous reptes econòmics.** La volatilitat dels preus és una amenaça per a la competitivitat a llarg termini del sector agrícola. La *Comissió* proposa les xarxes de seguretat per als sectors més exposats, basades en intervenció i emmagatzematge privat, que són més eficaces i més sensibles i promoure la creació d'assegurances i fons d'inversió. Però aquestes xarxes de seguretat suposen un nou preu? El preu del producte ramader està baixant estadísticament cada any. Podran assumir baixada de preus amb un increment d'una asseguradora?
- **Un pagament "verd" per a la conservació a llarg termini de la productivitat i els ecosistemes.** Per enfortir la sostenibilitat ambiental de l'agricultura i millorar els esforços dels agricultors, la *Comissió* proposa gastar el 30% dels pagaments directes específicament per al millor ús dels recursos naturals. I en zones on no arriba aigua per al manteniment de granges amb ramaderia extensiva seria possible fer arribar-ne sense els costos tan abusius que es demanen?
- **Inversions addicionals en recerca i innovació.** Per produir més i millor amb menys, la *Comissió* proposa duplicar el pressupost per a la investigació agrícola i la innovació per recolzar projectes de recerca, fomentar una cooperació més estreta entre científics i agricultors i la transferència més ràpida dels resultats positius del laboratori al camp, i proporcionar una millor informació i assessorament als agricultors. Però aquest intercanvi d'informació serà gratuït? I no és una contradicció produir més amb menys temps quan hi ha un excés i mal pagat?
- **Una cadena alimentaria més competitiva i equilibrada.** L'agricultura té un paper vital com el primer pas en la cadena de subministrament d'aliments, però el sector està molt fragmentat i poc estructurat, i el seu valor afegit no es reconeix. Per enfortir la posició dels agricultors, la *Comissió* proposa donar suport a les organitzacions de productors, al desenvolupament de les organitzacions interprofessionals, i a promoure la venda directa entre productors i consumidors. Però com es pot promoure aquesta venda directa davant de la competència dels intermediaris?
- **Fomentar les iniciatives agro-ambientals.** Les iniciatives ambientals es fomentaran a nivell nacional, regional i local, atenent a les especificitats de cada territori. Per això, la *Comissió* proposa dues prioritats específiques dins la política de desenvolupament rural per restaurar, preservar i millorar els ecosistemes i per l'eficiència dels recursos i la lluita contra el canvi climàtic.
- **Facilitar l'establiment de joves agricultors.** Dos terços dels agricultors té més de 55 anys. Per ajudar a les generacions més joves a incorporar-se en el sector agrícola, la *Comissió* proposa crear un nou ajut a la instal·lació a disposició dels agricultors menors de quaranta anys, durant els primers cinc anys del seu projecte. Però com volen la introducció de nous joves agricultors o ramaders quan ara et demanen exàmens i titulacions i papers per a poder tenir un ramat? Aquesta és la estimulació?
- **Fomentar l'ocupació rural i l'emprenedoria.** Per promoure l'ocupació i l'esperit empresarial, la *Comissió* proposa una sèrie de mesures per estimular l'activitat econòmica a les zones rurals i fomentar iniciatives de desenvolupament local. Per exemple, un "kit bàsic" serà creat per donar suport a projectes de microempreses amb finançament de fins a 70.000 € en cinc anys. Els grups d'acció local Leader es veuran reforçats.
- **Una major consideració a les zones fràgils.** Per prevenir la desertificació i preservar la riquesa de la nostra terra, la *Comissió* ofereix una oportunitat perquè als Estats Membres per ajudar més als agricultors en zones amb desavantatges naturals, amb el suport addicional.

Aquesta, es suma a la resta d'ajudes disponibles en la política de desenvolupament rural.

- **Una PAC més senzilla i més eficient.** Per evitar càrregues administratives innecessàries, la Comissió proposa simplificar els diversos mecanismes administratius de la PAC, incloses les normes dels sistemes de condicionalitat i de control, sense perdre eficiència. A més, l'ajuda als petits agricultors també es simplifica. En aquest últim cas, s'ha creat una tarifa plana de 500 a 1.000 € per explotació i any. Es promourà la transferència de terres per part dels petits agricultors que cessin l'activitat agrària a altres agricultors que desitgin reestructurar les seves explotacions. Però aquesta facilitat es veurà reflectida quan falli un dels intermediaris a l'hora de fer documents com ara el error d'un veterinari o el d'un tècnic agrònom? O seguirà caient la responsabilitat sobre l'agricultor o ramader?

2.4.2-Finançament de la nova PAC

A finals de 2013 es van publicar en el Diari Oficial de la Unió Europea els nous reglaments dels Fons Estructurals i d'Inversió (FEI) que seran aplicables per al període 2014-2020 (tots excepte el Fons Europeu Marítim i de Pesca).

En relació al sector agrari el **Marc Financer Plurianual (MFP)** a Espanya es detalla en la taula següent:

Marc Financer Plurianual (MFP) 2014-2020 (milers de milions EUR)

		MFP 2007-2013	Acord MFP 2014-2020	Diferència respecte 2007- 2013 *
Pilar 1: Pagaments directes i mesures de mercat	Preus 2011	32.472	31.725	-744 (-2,3%)
	Preus corrents	35.414	35.705	291 (0,8%)
Pilar 2: Desenvolupament Rural	Preus 2011	8.160	7.368	-792 (-9,7%)
	Preus corrents	8.053	8.291	238 (3,0%)

**La diferència entre preus corrents i preus 2011 (constants) és que, en el primer cas, es mesura amb els preus nominals de cada any, i en canvi en el segon, es mesura amb els preus d'un any de referència (any base 2011). D'aquesta manera, la proposta de pressupost de la UE per al període 2014-2020 calculada a preus 2011 (constants), no incorpora les variacions del nivell general de preus com per exemple l'IPC.*

REGLAMENT (UE, Euratom) n ° 1311/2013 del Consell, de 2 de desembre de 2013, pel qual s'estableix el marc financer plurianual per al període 2014-2020 (DO L 347 - 20/12/2013).¹

2.4.3-Normativa de la nova PAC

- **REGLAMENT (UE) núm. 1303/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013²**, pel qual s'estableixen disposicions comunes relatives al Fons Europeu de Desenvolupament Regional, al Fons Social Europeu, al Fons de Cohesió, al Fons Europeu agrícola de Desenvolupament Rural i al Fons Europeu Marítim i de la Pesca, i pel qual s'estableixen disposicions generals relatives al Fons Europeu de Desenvolupament Regional, al Fons Social Europeu, al Fons de Cohesió i al Fons Europeu Marítim i de la Pesca, i es deroga el Reglament (CE) núm. 1083/2006³ del Consell (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE) núm. 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013⁴**, de 17 de desembre de 2013, relatiu a la ajuda al Desenvolupament rural a través del Fondo Europeo Agrícola de Desarrollo Rural (Feader) i es deroga el Reglament (CE) núm. 1698/2005 del Consell⁵ (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE) núm. 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013⁶**, sobre el finançament, gestió i seguiment de la política agrícola comuna, pel qual es deroguen els Reglaments (CE) n. 352/78, (CE) n. 165/94, (CE) n. 2799/98, (CE) n. 814/2000, (CE) n. 1290/2005 i (CE) n. 485/2008 del Consell (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE) núm. 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013⁷**, pel qual s'estableixen normes aplicables als pagaments directes als agricultors en virtut dels règims d'ajuda inclosos en el marc de la Política agrícola comuna i pel qual es deroguen els Reglaments (CE) 637/2008 i (CE) 73/2009 del Consell (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013⁸**, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els Reglaments (CEE) 922 / 72, (CEE) 234/79, (CE) n. 1037/2001⁹ i (CE) n. 1234/2007¹⁰ (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE) núm. 1310/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013¹¹**, que estableix disposicions transitòries relatives a l'ajuda al desenvolupament rural a través del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (Feader), modifica el Reglament (UE) núm 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa als recursos i la seva distribució en l'exercici de 2014 i modifica el Reglament (CE) n ° 73/2009 del Consell i els Reglaments (UE) n ° 1307/2013, (UE) núm 1306/2013 i (UE) núm 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la seva aplicació en l'exercici de 2014 (DO L 347 - 20/12/2013)
- **REGLAMENT (UE, Euratom) n ° 1311/2013 del Consell, de 2 de desembre de 2013¹²**, pel qual s'estableix el marc financer plurianual per al període 2014-2020 (DO L 347 - 20/12/2013)

2.5-Requisits per assignació de la PAC 2015

Els requisits perquè s'assigni el pagament bàsic en 2015 són els següents:

- Haver cobrat ajudes en 2013 .
- Ser agricultor actiu des de l'exercici fiscal 2014 .
- Fer declaració en 2015 .

Es prendrà com a referència per al càlcul, l'import percebut en 2014 i les hectàrees declarades el 2015 amb la limitació de superfície declarada en 2013 .

A partir de 2015, es re-calcularan tots els pagaments dividint l'import que s'hagi percebut el 2014 entre les hectàrees que es declarin en 2015. Això donarà com a resultat un nombre de drets de pagament bàsic amb uns imports unitaris. Pel criteri de convergència, els imports unitaris s'han d'ajustar als valors mitjans de la regió agrària de manera que, reduir molt la superfície pot donar lloc a valors unitaris molt alts que després es retallaran fins a un 30%. Si per contra s'incrementa la superfície de manera que no es pugui justificar la causa, es pot aplicar un criteri que indica que la superfície màxima a considerar és la declarada en l'exercici 2013 .^D

La rotació de cultius s'aplicarà depenent de la dimensió de l'explotació, segons diferents trams sobre terres de cultiu i no sobre les declarades de pastures per a aprofitament del bestiar.

El règim de petits agricultors (perceptors d'imports menors a 1250 € en concepte d'ajudes) no implica que sigui un pagament igual per a tots, sinó que, aquells que compleixin aquesta condició, no estaran obligats al compliment, per exemple, del requisit de ser agricultor actiu (80% ajudes +20 % producció).

1. Agricultor actiu des 2014 .

- Perquè el 2015 s'assigni pagament bàsic, s'ha de complir en aquest exercici fiscal 2014 el requisit de ser agricultor actiu (80% ajudes i almenys 20% ingressos per producció). Aquests percentatges, 80-20, són respecte als ingressos agraris totals, és a dir, ajudes + producció, i en els ajuts s'inclouran totes les que percebis.

2. No hi haurà cessió de drets en 2015 :

- El 2015 no es podrà cedir drets perquè, almenys fins a final d'any no es coneixeran els que s'assignen a cada un, de manera que les cessions seran per 2016.

3. Pastures per justificar drets ramaders

- Efectivament, a partir de 2015 les hectàrees de pastures només les podran utilitzar per justificar els drets dels ramaders que, a més, compleixin una càrrega ramadera mínima .

4. Drets de vaques lletants :

- Els drets de la vaca nodrissa és aquest l'últim any que seran útils ja que en la pròxima campanya desapareixen i el 50 % de les ajudes a la vaca nodrissa s'integren en el pagament bàsic, és a dir es desacoblen, mantenint la resta vinculat a la producció, independentment de drets individuals de prima (perquè no hi haurà) i amb els límits que marquin per explotació .

5. Jubilació i cobrament de PAC

- La Seguretat Social permet compatibilitzar l'activitat per compte propi amb la jubilació sempre

que no se sobrepassin determinats límits d'ingressos que, fonamentalment, són l'obtenció d'imports superiors al salari mínim interprofessional, sense l'obligació de donar-se d'alta en el que es coneix com jubilació activa.

6. Obligacions addicionals : el greening

- El pagament verd implica el compliment d'una sèrie de requisits per poder completar les ajudes. Aquests requisits, resumits són els següents :
 - En les explotacions amb una superfície de cultiu major de 10 hectàrees i menor de 30 caldrà realitzar almenys 2 cultius .
 - Explotacions amb més de 30 hectàrees, 3 cultius. En ambdós casos, cap cultiu pot suposar menys del 5% de la superfície i tampoc pot ser més del 70 %.
 - Les superfícies de pastures s'han de mantenir en bones condicions d'aprofitament.
 - En explotacions amb superfície major a 15 hectàrees (no de pastura permanent) s'ha de deixar almenys el 5 % de les hectàrees admissibles com a zones d'interès ecològic (guaret, bancals, elements paisatgístics, franges de protecció i zones repoblades).
- Les explotacions que estiguin acollides a algun règim d'ajudes agroambientals o similar, se'ls considerarà complert el greening.

7. Pagaments acoblats

- Els següents sectors, per la seva consideració de prioritaris, el que els fa especialment vulnerables, tindran pagaments acoblats :
 - Boví de Engreix
 - Vaca nodrissa
 - Oví
 - Cabrum
 - Boví de llet
 - remolatxa Azucarera
 - arròs
 - Tomàquet per a indústria
 - Fruits de Closca
 - cultius proteics
 - Llegums de qualitat per a consum humà

2.7.-Incertesa

Segueixen existint moltes incerteses en la major part de les qüestions, tant pel que fa a la legislació comunitària com en la seva aplicació a Espanya .

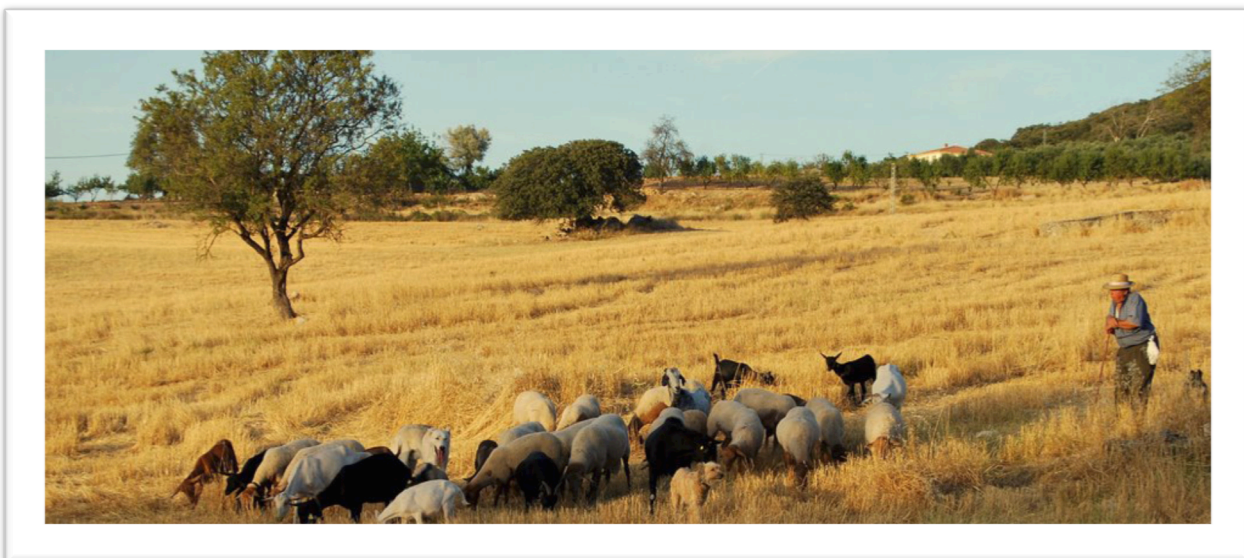
A Brussel·les la Comissió està ultimant els actes delegats i d'execució a la cursa, que establiran definicions, pautes i límits als desenvolupaments i aplicacions que es faci de la nova PAC als Estats membres, que s'haurien de presentar al març i aprovar abans de les eleccions a Parlament Europeu, previstes per al proper 25 de maig.

A Espanya, queden moltes incògnites per aclarir, especialment al voltant de la definició d'agricultor actiu, que segons els càlculs del Ministeri deixarien a més de 71.000 perceptors fora de la PAC que actualment reben pagaments per valor de més de 500 milions d '€ , sense comptar amb les dades de Navarra i País Basc. El fet que el 2015 , any d'inici del sistema , l'única referència possible per verificar les dades d'ingressos agraris sigui el 2013, que es declararan durant aquest 2014, ha posat en guàrdia molts beneficiaris que no complirien amb la definició d'agricultor actiu el primer any d'aplicació de la nova PAC .

Tampoc coneixem el mapa definitiu de les regions ni com s'aplicaran els pagaments associats, que si bé serà per hectàrea o per cap de bestiar en el cas dels sectors ramaders, amb seguretat hi haurà un debat aferrissat per aquells que consideren que la percepció d'aquestes ajudes hagi de seguir requisits estrictes, i altres que defensaran un repartiment indiscriminat, que va ser el mateix debat que es va produir en el desenvolupament de l'actual sistema de l'article 68 .

Sobre el desenvolupament rural, sembla que el debat no ha estat tan dur com s'esperava. Andalusia ha pres un posat lleugerament agressiu, però si tenim en compte que el que s'ha repartit és finançament comunitari, i que les CCAA hauran de cofinançar el 70% de la part nacional per desenvolupar les seves PDR, el fet de comptar amb més pressupost no implica que, tenint en compte la salut dels comptes públics, tindran molts problemes per finançar les seves PDR, per la qual cosa l'eufòria o tristesa cal considerar ho com el que és, un posat política, ja que aquest repartiment virtual pot donar lloc a problemes reals .

Finalment , queda un repte important perquè els PDR de les CCAA i el PDR nacional no es neutralitzin i siguin programes coherents i compatibles en les seves mesures , especialment en l'objectiu de concentrar l'oferta i reequilibrar la cadena de valor perquè el productor sigui més fort en el mercat.

2.8-Així veuen els Ciutadans Europeus la PAC

La Comissió Europea ha publicat recentment les dades d'una enquesta realitzada per l'Eurobaròmetre sobre el que opinen els ciutadans europeus i espanyols sobre la Política Agrària Comuna

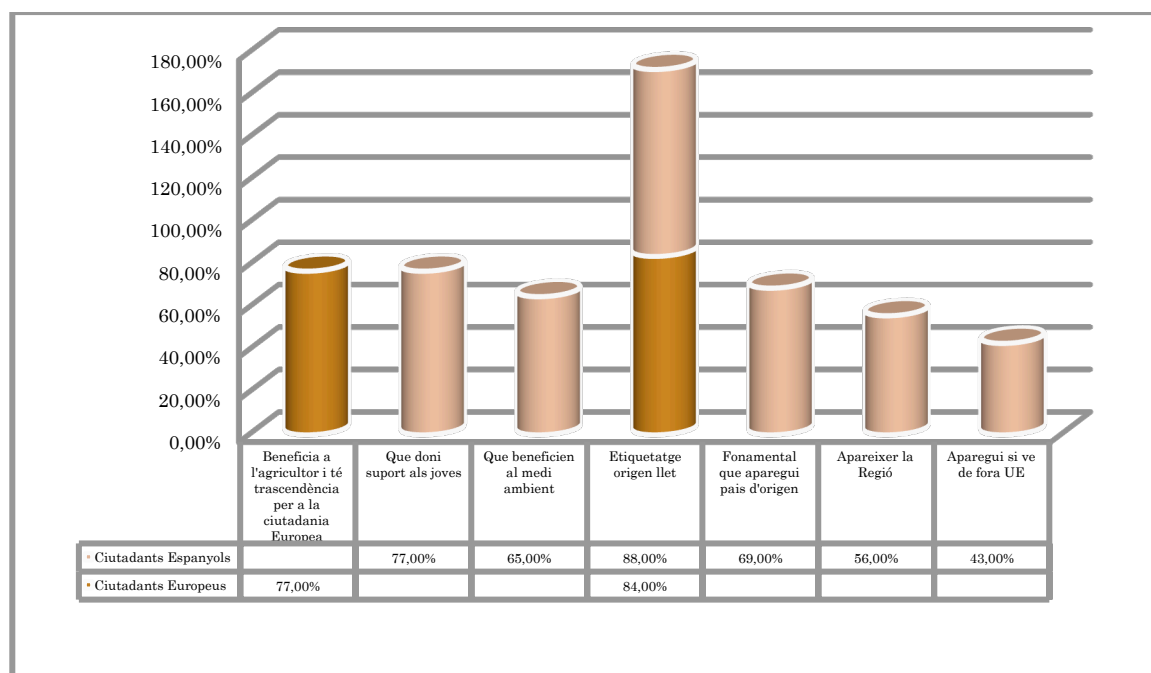
En total s'han realitzat **27.919 enquestes** de camp en el conjunt dels **28 estats** que formen part de la UE, de les quals **1.013 es van fer en sòl espanyol**.

Una de les dades més interessants és destacar el valor que es dona a la PAC, doncs un **77 per cent** dels enquestats considera que aquesta política no només **beneficia els agricultors i ramaders** sinó que té una **gran transcendència per al conjunt de la ciutadania Europa**.

Els dos aspectes més valorats pels entrevistats espanyols de la Política Agrària Comuna, és el fet que **doni suport als joves agricultors** i que els **suports que es donen van units a la realització de labors que beneficien el medi ambient**, de manera que el qualifiquen " com una cosa molt bona " aquests aspectes el **77 per cent** el primer i el **65 per cent** el segon.

Dins de les preguntes que inclou aquest Eurobaròmetre són especialment interessants les que fan referència a **l'etiquetatge en origen centrat en el tema de la llet**. De tal manera que el **88 per cent** dels enquestats espanyols i el **84 dels europeus** qualifiquen com a **necessari que aquesta informació aparegui**.

Fins i tot es fa un pas més i en el cas d'Espanya, els consumidors que han estat preguntats consideren, en el **69 per cent** dels casos **fonamental que aparegui el país d'origen**, fins i tot un **56 per cent** del total fa un pas més i creu que **hauria d'aparèixer fins i tot la regió** mentre que el **43 per cent** dels enquestats aposta perquè fins i tot **aparegui si la llet procedeix de països de fora de la Unió Europea**.

3-EL SECTOR OVÍ

3.1-La Ramaderia

3.1.1-Situació de la Ramaderia

Espanya compta amb unes peculiaritats de sòl i clima específiques de la península ibèrica. Una part important del territori està ocupat per superfícies pasturables amb precipitacions irregulars, en les quals la producció ramadera extensiva és l'única alternativa per a aquells ramaders que no tenen superfícies agrícoles, o aquestes no són prou dimensionades, com per assegurar el sosteniment econòmic familiar a un mitjà tan específic .

Aquest tipus de ramaderia, composta pel **oví**, **caprí**, **vaca**, **xais**, **cabrits** i **vedells** nascuts en l'explotació, constitueix un element substancial en el manteniment del paisatge tradicional d'aquestes àrees: **deveses**, **estepes**, **zones àrides** o **semiàrides** i de **mntanya**, i aporten ecosistemes característics d'alt valor ecològic resultat de la interacció secular entre l'home, a través de la ramaderia i l'agricultura, i el medi natural. A més, és important assenyalar el **paper mediambiental** que aquest tipus de ramaderia exerceix, l'aprofitament dels recursos naturals (guarets, rostolls ...), la fertilització de la terra i la prevenció d'incendis, en són exemples.

Tenint en compte que l'acord polític assolit per a la reforma de la PAC atorga un important marge de maniobra als estats membres per a la seva aplicació i si bé hi ha encara molts dubtes que necessiten la clarificació per part de la Comissió, les organitzacions agràries i cooperatives han establert una plataforma comuna per a la defensa d'aquest sector i han elaborat un document per tal de sensibilitzar als responsables de les institucions, estatal i autonòmiques que estan intervenint en el procés de definició del nou model de PAC, perquè consideren una prioritat assegurar la seva preservació per a les generacions futures i evitar la gradual disminució d'aquestes pràctiques ramaderes que està conduint de forma inexorable, a la desaparició del paisatge i la manera de vida tradicionals d'aquestes zones.

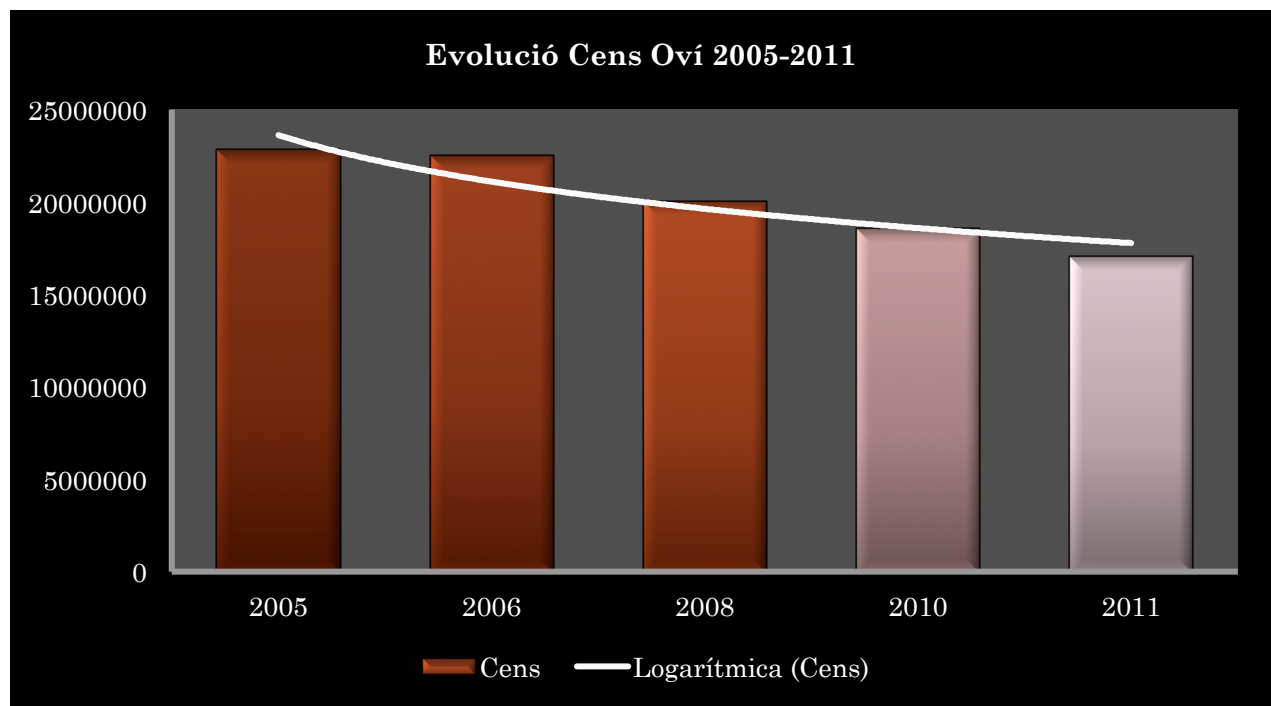
3.1.2-El Cens Oví

El cens d'oví, que havia vingut incrementat notablement a partir de l'entrada d'Espanya a la Unió Europea, va romandre pràcticament estable des de 1992 fins a l'any 2000. A partir de la reforma de la PAC el 2000, s'inverteix la tendència i experimenta reduccions anuals.

Entre 2005 i 2011 s'observa una caiguda del 25% del cens. En la gràfica s'observen tres anys de disminucions més marcades:

	2005	2006	2008	2010	2011	%DIF 11/05
Cens Total	22749483	22451627	19952282	18551642	17002721	-25,26
Xais	3974002	3811840	3205036	2870461	2806655	-29,37
Femelles per Reproducció	17076004	16953763	15416276	14253472	13036828	-1,4
% Xais sobre femelles	23,27	22,48	20,79	20,14	21,53	-7,49
Femelles lletants	2850177	3248077	3064385	3142383	2481119	-12,95

Estadístiques MAGRAMA

En relació al cens de la UE-27 el conjunt d'efectius d'oví a Espanya arriba al 21,2% del total, sent superat únicament pel Regne Unit, amb el 25,3%. A més, destaca el fet que dos estats membres compten amb prop de la meitat de la cabana comunitària.

Per comunitats autònomes, els majors censos ovins es concentren a Extremadura, Castella-Lleó, Castella-la Manxa, Andalusia i Aragó, representant en conjunt el 80% del total.

3.1.3-Explotacions

Taula. Evolució de les explotacions d'oví

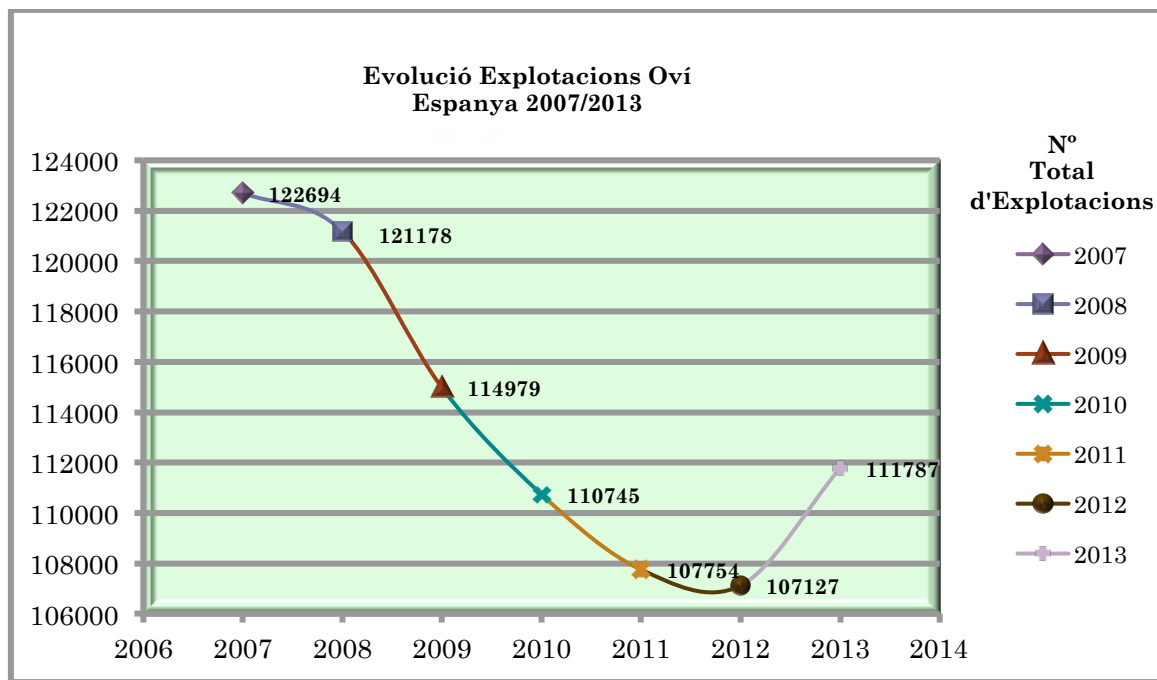
	2008	2010	2012	% Dif. 12/8
Engreix	2.173	1.942	1.558	-28,30
Reproducció producció de llet	11.348	10.510	7.772	-31,51
Reproducció producció de carn	89.643	85.002	88.045	-1,78
Reproducció mixta	11.815	10.300	8.965	-24,12
Total*	114.979	107.754	111.787	-2,78

Font: SITRAN

*(Tenint en compte també les explotacions de pre-engreix i sense classificar)

En el sector oví, el major nombre d'explotacions s'orienten cap a la producció de carn.

Taula. Evolució de les explotacions d'oví

Font: SITRAN

Per tipus de classificació zootècnica, les explotacions que major reducció patir en el període de referència, van ser les de reproducció per a producció de llet (-31,5%), engreix (-28,30%) i reproducció mixta (-24,1%). Per contra, les explotacions de reproducció per a producció de carn, tenen una tendència a l'alça des de l'any 2010 (entre 2010 i el 1 gener 2013 van augmentar un 3,5%).

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

La mida de les explotacions és diferent segons l'orientació productiva. S'observa una gran disminució de la mida de les explotacions per a producció de carn (incloent les de esquer, reproducció per a producció de carn i la meitat de les de reproducció mixta). En concret, s'ha produït un descens del nombre mitjà de l'explotació entre 2008 i 2012 del 12,5%. Relacionant aquesta dada amb l'evolució del cens d'ovelles per a producció de carn en el mateix període, es pot afirmar que s'ha produït un procés de concentració d'explotacions, en què les més petites han anat desapareixent, en favor d'altres a major escala . En aquesta tendència també ha influït l'abandonament que s'ha produït en l'activitat.

Taula. Mida mitja de les explotacions

	2008	2010	2012
Mida mitja d'explotacions de carn (nº ovelles)	135	128	120
Mida mitja de les explotacions de llet (nº d'ovelles)	177	197	201

Font: SG Estadístiques MAGRAMA i SITRAN

3.1.4-Consum

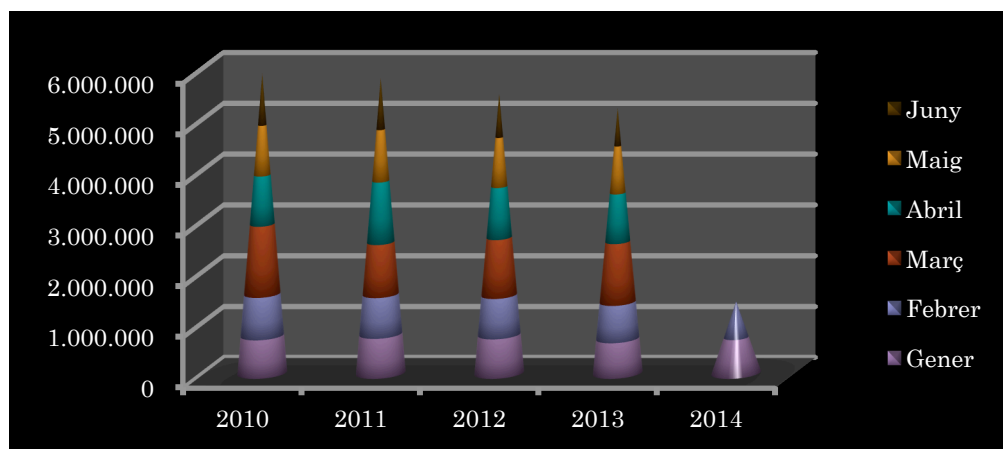
La producció de carn d'oví als escorxadors espanyols va caure un 2,29% el 2013, respecte el 2012, comptabilitzant un total de 119.209 tones, enfront de les 121.999 de 2012, segons les dades de sacrifici del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient .

El 2013, es van sacrificar un total de 10,4 milions d'ovins, fet que suposa un 0,71% menys respecte al 2012, quan es van sacrificar 10,5 milions de caps de bestiar oví .

El febrer passat, es van sacrificar 704.494 caps de bestiar oví, el que suposa un -1,78 % respecte al mateix mes de l'any anterior, quan es van sacrificar 717.233 de caps.

La producció de carn d'oví a Espanya ha pujat un 0,22% al febrer de 2014, respecte al mateix mes de l'any anterior, amb 8.074 tones, enfront de les 8.057 de 2013, segons les dades de sacrifici del Ministeri d'Agricultura, alimentació i Medi Ambient (MAGRAMA).

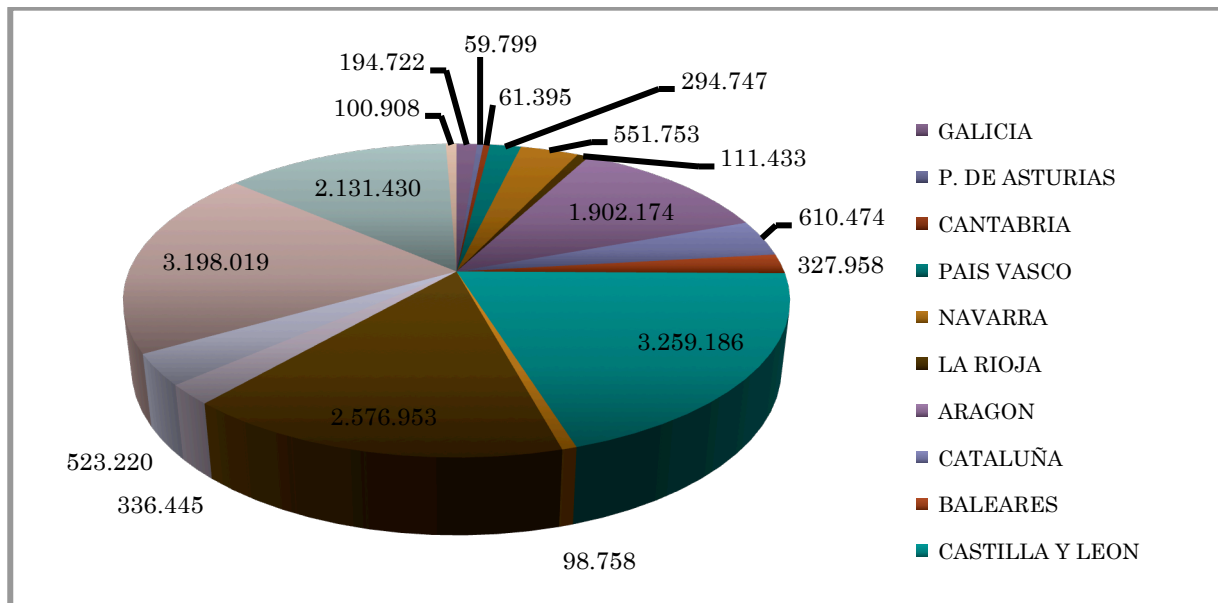
Es pot veure doncs, una clara disminució malgrat aquest augment de Febrer.

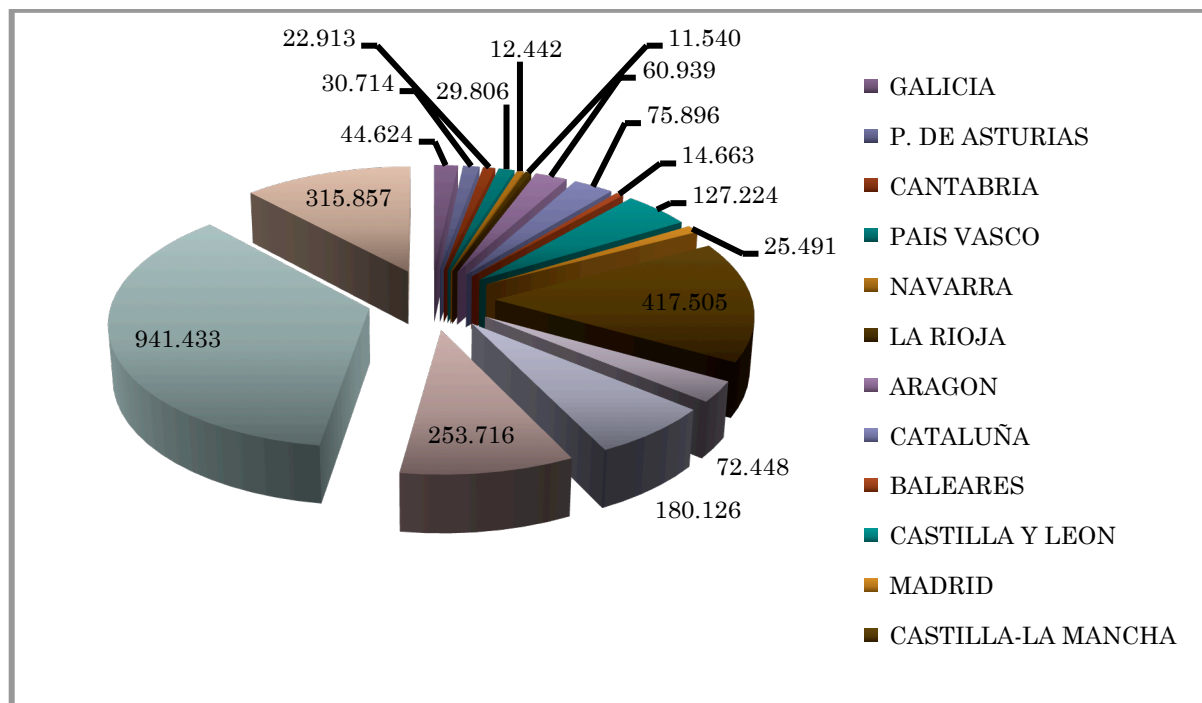
Per comunitats, Castella i Lleó va liderar el rànquing de transformació de carn ovina en escorxadors, amb 30.722 tones, un -1,23% respecte al 2012; seguida per Castella-la Manxa (19.540 tones); Catalunya (15.742 tones) i Aragó (14.021 tones). A Castella i Lleó es van sacrificar 3,4 milions de caps d'oví; a Castella-la Manxa, 1,5 milions d'ovins; Catalunya (1,2 milions) i Aragó (1 milió).

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

El 2014, Castella i Lleó va liderar el rànquing de transformació de carn ovina en escorxadors, amb 2.076 tones (amb un -7,60% respecte a 2013); seguida per Castella-la Manxa (1.230 tones); Catalunya (1.212 tones) i Aragó (983 tones). A Castella i Lleó es van sacrificar 238.080 caps d'oví; a Castella-la Manxa, 92.452; a Catalunya, 92.850; i a Aragó, 72.928.

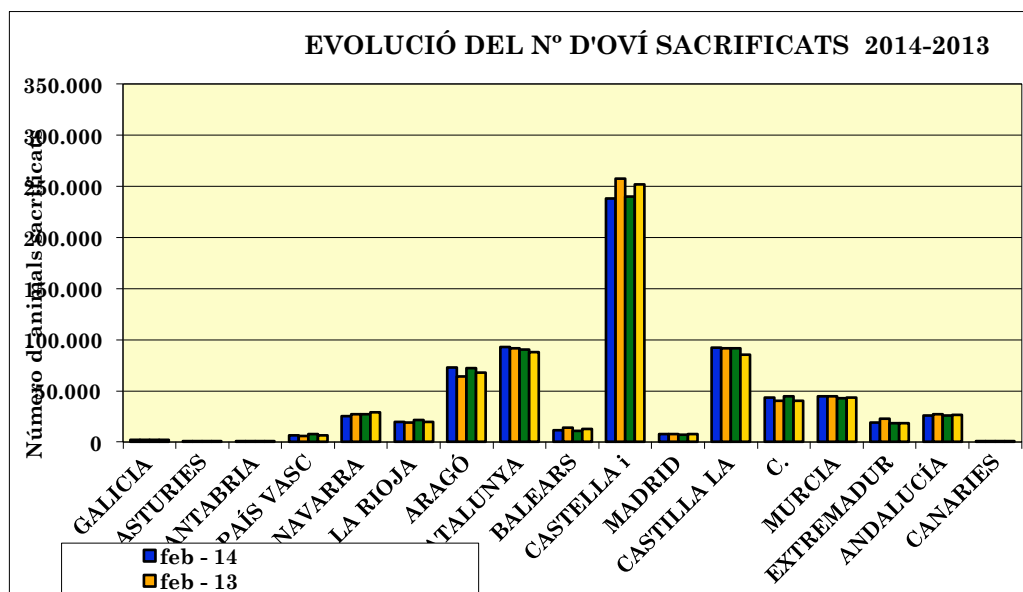

Pel que fa al caprí, la producció als escorxadors va caure un 8,41% el 2013, amb 8.880 tones, i es van sacrificar 1,1 milió de cabres. La principal productora va ser Andalusia, amb 329.403 cabres sacrificades i 2.407 tones transformades ; seguida de les Canàries (276.416 tones) i Catalunya (134.190 tones).

La producció als escorxadors va caure un 7,26% al febrer de 2014, amb 646 tones, i es van sacrificar 84.064 cabres. La principal productora va ser Andalusia, amb 28.961 cabres sacrificades i 214 tones transformades, seguida de les Canàries (167 tones) i Múrcia (84 tones).

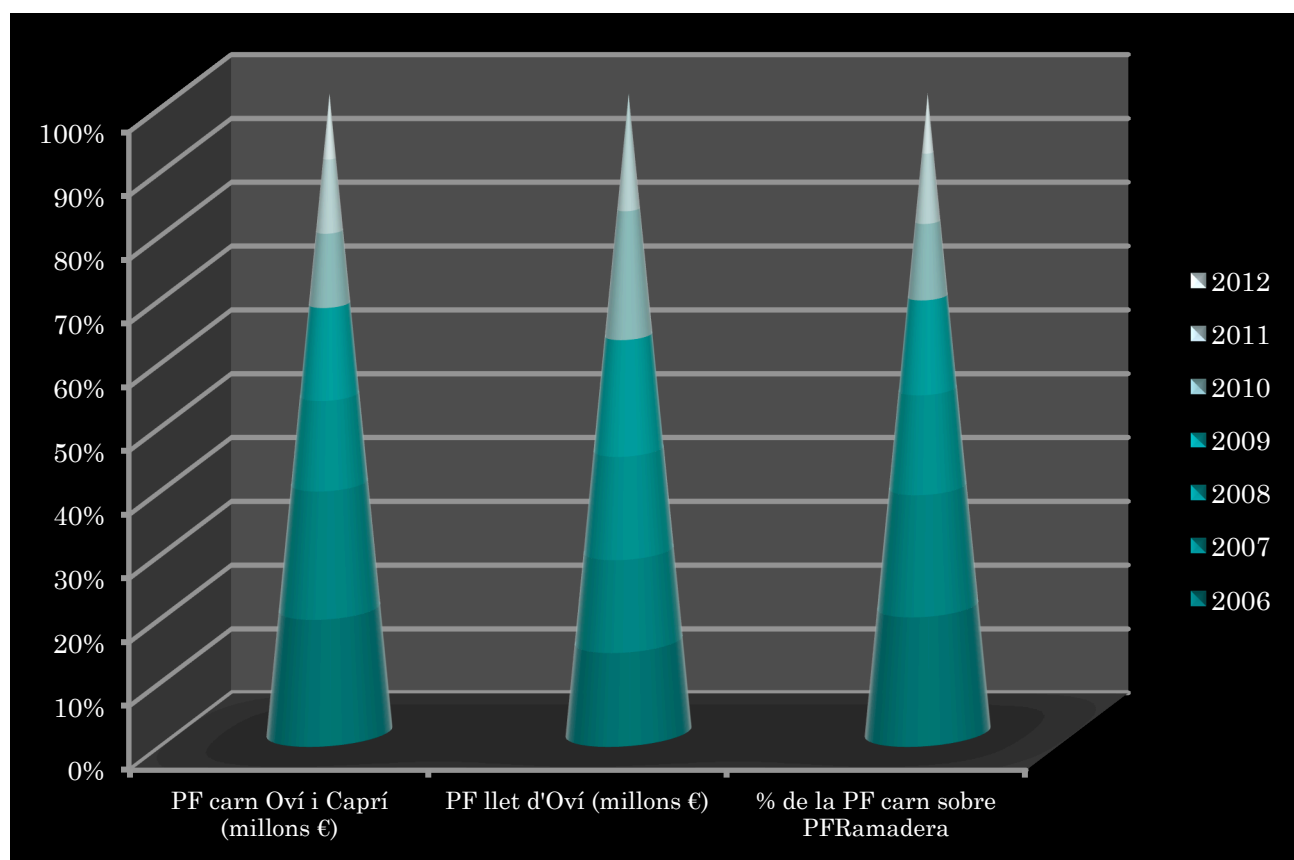
Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

Taula. MAGRAMA

En relació amb el valor de la **Producció Final** d'oví i caprí (PF) s'observa que el 2006 el valor representava entorn del 10,5% de la PF ramadera, mentre que el 2012 va passar a representar el 4,9%.

Anuari Estadístiques MAGRAMA

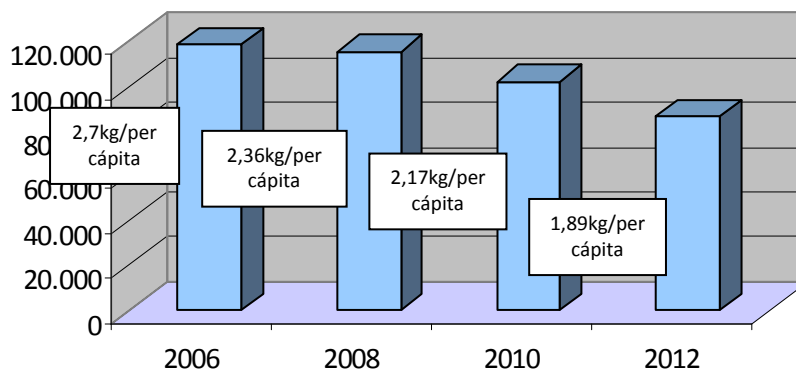
Amb aquestes dades podem veure clarament que el consum de la carn de xai ha seguit una forta tendència descendent en els últims anys. La causa es pot associar a diferents factors:

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

- La crisi econòmica ha desviat el consum de proteïnes d'origen animal cap a produccions econòmicament més competitives, com són els ous, i la carn de pollastre i porc,
- Canvis geogràfics, ja que el consum de carn de xai es troba més arrelat entre població de més edat, i situada en zones geogràfiques rurals. Els canvis demogràfics influeixen en el despoblament d'aquestes zones i la pèrdua dels seus hàbits alimentaris,
- Canvis socioculturals, amb nous ritmes de vida i pautes d'alimentació, en què prevalen altre tipus d'aliments, especialment precuinats, que no solen donar cabuda a aquest tipus de carn.

En total, s'estima que entre 2006 i 2011 es produït una retracció del consum del - 19,27%.

Taula. Evolució del consum de carn d'oví i caprí

Font: Panell de consum. MAGRAMA

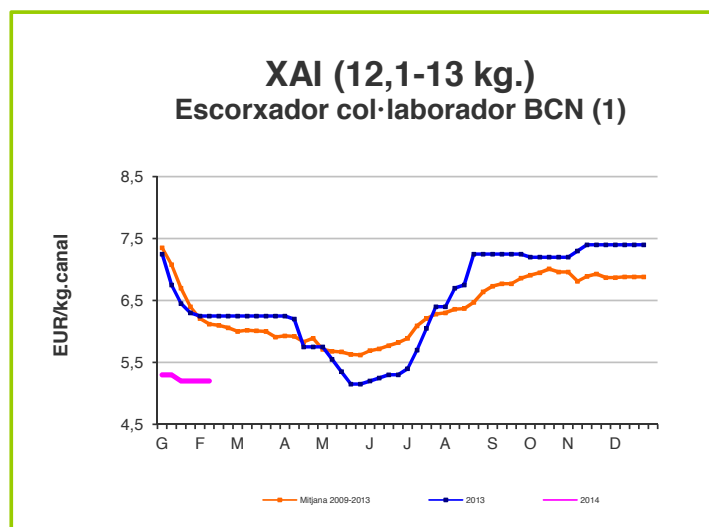
Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

3.1.5-Preus

Els preus de la carn de les diferents categories d'oví, s'han anat incrementant en els últims anys, amb un lleuger sotrac en 2010, com conseqüència de l'augment de la producció associada al sacrifici per sacrificar i abandonament de l'activitat, que va produir un excés d'oferta, reflectit en un descens dels preus.

Actualment, però, de les últimes estadístiques del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Medi Ambient de la Generalitat, és pot veure un desnivell en els preus força important.

OVI						
MERCAT	PRODUCTE	UNITAT	Setmana anterior	Setmana actual	Diferència	Tendència
ESCORXADOR COL·LABORADOR BARCELONA (1)	Fins a 10 kg	EUR/kg-canal	6,40	6,40	0,00	==
	10,1 i 12 kg/canal	"	6,00	6,00	0,00	==
	12,1 i 13 kg/canal	"	5,20	5,20	0,00	==
	13,1 i 16 kg/canal	"	5,10	5,10	0,00	==
	>16 kg-canal	"	5,05	5,05	0,00	==
ESCORXADOR COL·LABORADOR BARCELONA (2)	< 7 kg l	EUR/kg-canal	9,17	9,17	0,00	==
	7,1-10 kg l	"	6,74	6,74	0,00	==
	10,1-13 kg l	"	6,36	6,36	0,00	==
	13,1-16 kg	"	5,66	5,66	0,00	==
	>16 kg	"	5,48	5,48	0,00	==
MERCOLLEIDA (dilluns)	23,1-25 kg	EUR/kg-viu	2,60	2,60	0,00	==
	25,1-28 kg	"	2,50	2,50	0,00	==

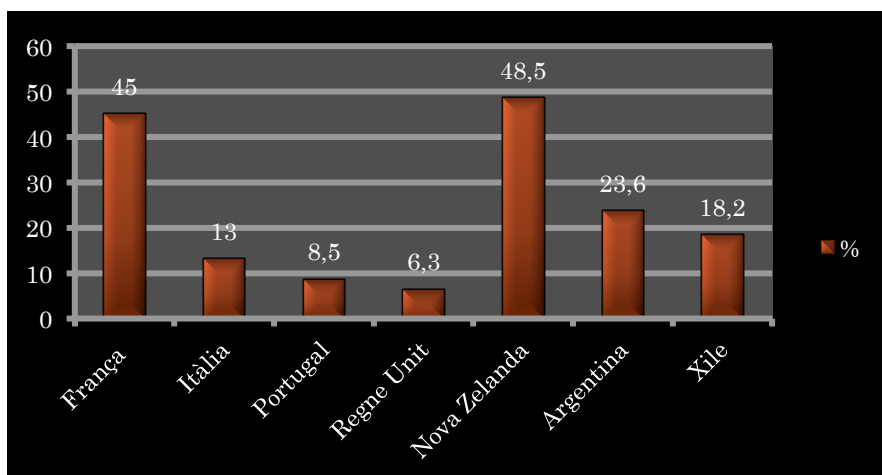

3.1.6-Comerç Exterior

Les importacions totals s'han reduït en un 26,5%. Segons els orígens, les importacions procedents de tercers països, han caigut en el període de referència un 64%, mentre que les procedents d'altres països de la UE han augmentat, estabilitzant-se en els últims anys.

- El principal origen comunitari és França (45%), seguit per Itàlia (13%), Portugal (8,5%) i el Regne Unit (6,3%).
- Els principals orígens extracomunitaris són Nova Zelanda (48,5%), Argentina (23,6%) i Xile (18,2%).

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

Les exportacions tant de carn com d'animals vius estan experimentant un gran augment en els darrers anys, com a conseqüència de la necessitat de donar sortida al producte, a causa del baix consum nacional, i gràcies a la signatura de nous acords sanitaris amb les autoritats de països sobretot del nord d'Àfrica i el Pròxim Orient. El MAGRAMA té signats acords sobre certificats sanitaris amb 9 països: Albània, Angola, Cap Verd, Unió dels Emirats Àrabs Units, Líban, Líbia, Marroc, Sant Vaig prendre i Príncep i Tunísia.

4-AJUDES AL SECTOR OVÍ

4.1-Evolució del Règim d'ajudes directes al Sector Oví

A continuació es detallen els principals canvis ocorreguts en el règim de suport al sector oví, centrat fonamentalment en les ajudes directes. Tot i que la primera **Organització Comú de Mercats Agrícoles** (OCM) del sector oví i caprí si reconeixia la possibilitat d'utilitzar l'emmagatzematge públic, després de la reforma de l'OCM l'any 1992 les mesures de mercat en el sector oví i caprí es van limitar exclusivament a l'emmagatzematge privat (i així es manté en l'OCM Única actual).

4.1.1-Fins el 2006: Primes al Sector Oví

Després de l'aprovació de la primera OCM en el sector oví i caprí es va establir un mecanisme d'ajudes directes basat en un esquema de primes variable en funció de l'**Estat Membre** (EM) a dependre dels preus de mercat així com de la mida, aptitud productiva i localització dels ramats. Va ser la reforma de l'OCM de 2002 la qual va establir un valor fix per dret a prima, deslligant la seva quantia de la variabilitat de l'evolució dels mercats.

Es van establir les següents primes :

- **Prima per ovella pesada:** prima per ovelles femelles de més de 12 mesos d'edat o que hagin parit almenys una vegada dedicades a la producció de carn. El seu valor era de 21 €/cap.
- **Prima per ovella lleugera:** prima per ovelles femelles de més de 12 mesos d'edat o que hagin parit almenys una vegada dedicades a la producció de llet. El seu valor era de 16,8 €/cap.
- **Prima addicional:** per als productors que les explotacions es trobessin ubicades dins d'una zona desfavorida, i/o el ramat realitzés transhumància. El seu valor era de 7 €/cap.

La concessió de les primes estava limitada a una quantitat màxima de drets assignats a cada EM i que al nostre país es van fixar en 19.580.000 drets.

La següent taula mostra l'evolució de les sol·licituds pagades des de l'any 2005 al 2009, últim any en què les primes van romandre acoblades:

Any	Sol·licitades	Variació amb l'any anterior	Pagades	% Sol·licituds	Variació amb l'any anterior	Cens Reproductores	Variació amb l'any anterior
2005	17.257.700		16.739.051	96,99%		17.167.000	-6,3%
2006	16.855.660	-2,3%	16.004.367	94,95%	-4,4%	17.328.000	0,9%
2007	16.328.910	-3,1%	15.495.900	94,90%	-3,2%	16.961.000	-2,2%
2008	15.722.035	-3,7%	14.986.682	95,32%	-3,3%	16.831.000	-0,8%
2009	14.722.423	-6,4%	14.091.021	95,71%	-6,0%	16.300.000	-3,2%

Com es pot observar a la taula, des de l'any 2005 es va produir un continu descens de les primes sol·licitades i pagades. Aquesta **disminució reflectia el descens paral·lel de l'activitat i dels censos**, que ni tan sols l'assignació de drets de la reserva nacional amb efectes per a la campanya 2008¹³, va poder frenar. Aquest descens continuat originava més que la bretxa entre el sostre pressupostari disponible i el flux financer que realment ingressaven els ramaders era cada vegada més gran, **perdent-se per tant finançament de la PAC**.

¹³ORDE APA/75/2008, del 23 de gener, per el que es determina la possibilitat de drets a primes de la reserva nacional per al seu repartiment entre els productors que mantenen vaques nodrisses i oví i caprí, amb efectes a partir del 2008.

4.1.2-Desacoblament del 50% de les primes

La reforma intermèdia de la PAC de 2003 a Espanya, que va tenir efectes per a la campanya 2006 (ja que la campanya 2005 va ser de període transitori), va suposar el manteniment de les primes al sector oví acoblades al 50%, integrant-se al pagament únic el restant 50%. L'opció triada permetia una adaptació gradual al nou sistema d'ajudes, el que afavoria la necessària reestructuració del sector. En particular es va considerar que no desacoblar totalment la prima evitava el risc d'abandonament contribuint de forma important al manteniment de la superfície de pastures permanents.

La següent taula indica els imports desacoblats el 2006, corresponents al 50% del valor de les primes al oví:

PRIMES	IMPORT EN €
Prima ovelles pesades	141.143.693,65
Prima ovelles lleugeres	24.285.641,44
Prima addicional	71.863.365,43
TOTAL	237.292.700,52

Imports desacoblats 2006

La decisió de mantenir acoblada el 50% de les primes al oví va ser també l'opció triada en altres països amb important cens, com França o Portugal. Per contra, Regne Unit, Itàlia o Grècia van apostar des d'un primer moment pel desacoblament total.

Cal assenyalar que, tot i que la reforma, permetia la retenció de fins a un 10% del component màxim dels límits nacionals de cada un dels sectors per poder efectuar anualment un pagament addicional per a tipus específics d'activitats agràries (importants per a la protecció o millora del medi ambient o per a la millora de la qualitat i la comercialització dels productes agraris), al sector oví es va decidir no realitzar aquesta retenció sectorial i per tant, no concedir aquests pagaments addicionals (no així al sector boví).

4.1.3-Pla d'acció integral 2008

Paral·lelament al procés de desacoblament, i amb l'objectiu de millorar la competitivitat del sector a través de la seva reestructuració, promovent una major professionalització de les estructures productives, del relleu generacional així com la posada en valor d'un model de producció tradicional respectuós amb el medi ambient a través dels seus productes de qualitat, es va dissenyar i es va posar en marxa un complet **Pla d'acció integral**, en el qual es van incloure programes d'ajudes orientats a:

- Promocionar les produccions de qualitat, desenvolupant un programa de traçabilitat per a l'etiquetatge ([Reial Decret 1615/2008, de 7 de desembre](#) ¹⁴).
- Fomentar les explotacions ramaderes amb bestiar autòcton en règim extensiu ([Reial Decret 1724/2007, de 21 de desembre](#) ¹⁵).
- Desenvolupament de programes en comú, a través d'agrupacions de ramaders d'oví i cabrum ([Reial Decret 104/2008, d'1 de febrer](#) ¹⁶, [substituït pel Reial Decret 1703/2011, de 18 de novembre](#) ¹⁷).

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

Al Pla d'acció integral per als sectors ramaders se li van concedir fons nacionals per un muntant que va ascendir als 155.3 M €, amb la distribució per programes:

LINIA D'AJUDA		2008	2009	2010	2011	2012	TOTAL
RD 1615/2007	Programas producció de calidad ¹ (M€) Para el ovino ²	8,00 (1,9)	2,99 (1,3)	1,43 (1)	1,00 (0,7)	0,20 (0,05)	13,6 (4,95)
RD 1724/2007	Razas ganaderas autóctonas ¹ (M€) Para el ovino ²	29,5 (17)	31,0 (17)	14,1 (6,5)	8,4 (5,4)	7,2 (4,4)	90,2 (50,3)
RD 104/2008	Agrupaciones de ganaderos de ovino y caprino (M€)	10,8	17,2	8	8,7	6,7	51,4
	TOTAL ¹	48,3	51,2	23,6	18,1	14,1	155,3
	TOTAL PARA EL OVINO ²	29,7	35,5	15,5	14,8	11,15	106,65

¹Incluidas todas las razas

²Estimado para el ovino

4.1.4-Desacoblament total de les primes i aplicació de l'article 68 del Reglament N° (CE) 73/2009

La reforma de la PAC de 2009 (l'anomenat "revisió mèdica") va insistir en la filosofia de concedir pagaments que permetessin una major orientació a les demandes dels mercats i que estiguessin **desvinculats de la producció**, mantenint mesures específiques destinades a atendre activitats agràries necessàries i definides en [l'article 68 del Reglament \(CE\) n° 73/2009](#)¹⁸.

A fi d'aplicar la revisió mèdica al nostre país la Conferència Sectorial de 20 d'abril de 2009, va delimitar les opcions sota les quals es desenvoluparien aquests pagaments, que van consistir en:

- el desacoblament total de les ajudes al sector, efectiu des de l'1 de gener de 2010, de manera que es facilitava la mobilitat i la reestructuració del sector, prenent com a període de referència l'any 2008 per considerar les dades més properes possibles a la realitat productiva dels ramaders, i permetre consolidar els repartiments de reserva nacional de drets acoblats a la prima al oví realitzats al desembre de 2007 i agost de 2008
- l' **aplicació de l'art. 68.1 a, (ii)** : per millorar la qualitat dels productes agraris, destinats a productors que comptaran amb reproductores la producció estigués emparada per una **Indicació Geogràfica Protegida (IGP)**, **Denominació d'Origen Protegida (DOP)** o **Especialitat Tradicional Garantida (ETG)**, així com explotacions integrades en models d'agricultura ecològica, ramaderia integrada o en sistemes d'etiquetatge facultatiu. A aquesta línia es van destinar 7,2 M € .
- l' **aplicació de l'art. 68 1 b**: per a tipus d'agricultura econòmicament vulnerables; destinats a les explotacions d'oví i cabrum de carn, de major vulnerabilitat econòmica, els titulars subscriessin compromisos de permanència i que s'associessin entre si per tal de dotar-se d' infraestructures per l'esquer i tipificació, millora de la traçabilitat i dur a terme accions comuns de formació, millora tecnològica o innovació, en l'àmbit de la producció i/o de la comercialització. Els censos mínims de reproductores agrupades requerits van ser de 5.000 caps. A aquesta línia es van destinar 26,2 M € .

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

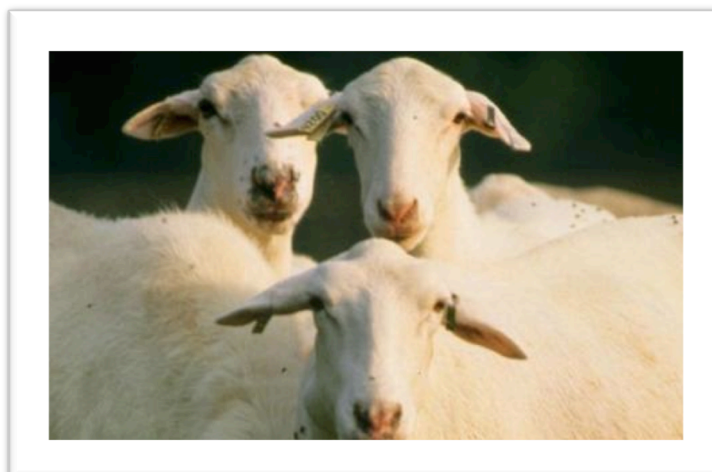
Els suports addicionals, que tenen com a objectiu completar la modernització del sector i estimular la seva reestructuració, van destinats als ramaders més professionals que aposten decididament pel futur a través d'accions de millora i reordenació i es van estructurar en dos grups. La següent taula mostra els imports unitaris i el nombre d'animals que podien tenir primes en les campanyes 2010 i 2011 .

		CAMPANYA 2010	CAMPANYA 2011	DIF. 2010/2011
AJUDA PER CALITAT	Import unitari (€/cap)	2,396	2,048	-14,52
	Animals amb dret a pagament	3.202.960	3.800.519	18,66
AJUDA PER VULNERABILITAT	Import unitari (€/cap)	5,147	4,659	-9,48
	Animals amb dret a pagament	5.089.367	5.622.576	10,48

Dades per campanya de les ajudes per l'article 68

4.1.5-Modificacions en els criteris de concessió de les ajudes de l'article 68

- De l'anàlisi de l'aplicació dels pagaments específics durant les campanyes 2010 i 2011 i donada les dificultats detectades , atribuïbles per una banda , a les inherents de la posada en marxa de tota nova línia d'acció , i d'altra banda al fet que algunes de les condicions exigibles donaven lloc a interpretacions diferents , l'agost del 2011 es va comunicar a la Comissió els canvis en les ajudes específiques, aplicables per a la campanya 2012 , i que van ser :
- Ajuda per a la millora de la qualitat de les produccions d'oví i cabrum, en què es van incrementar els percentatges de femelles elegibles la producció estigui integrada en programes de qualitat i es van aclarir determinats aspectes per a la gestió uniforme de les primeres. La dotació pressupostària es va establir en 7,2 M € per al 2012 i 6,8 M € per al 2013 .
- Ajut per compensar els desavantatges específics que afecten els agricultors del sector oví , destinada tant les explotacions d'aptitud càrnia com lletera . Tenint en compte la major rendibilitat de les explotacions de llet segons els estudis realitzats , es va decidir la modulació de l'ajut, concedint un 70 % de l'import unitari a les explotacions d'aptitud làctia . La dotació pressupostària per a 2012 va ser de 28,2 M € i de 26,5 M € per al 2013 .
- A més es va establir un nou ajut per compensar els desavantatges específics que afecten els agricultors del sector caprí , en considerar que hi ha una major atomització de les explotacions i problemes d'ordenació de l'oferta i de recollida en zones desfavorides i de muntanya , per llunyania als centres de transformació . La dotació pressupostària va ser de 4,7 M € per al 2012 i de 4,4 M € el 2013 .

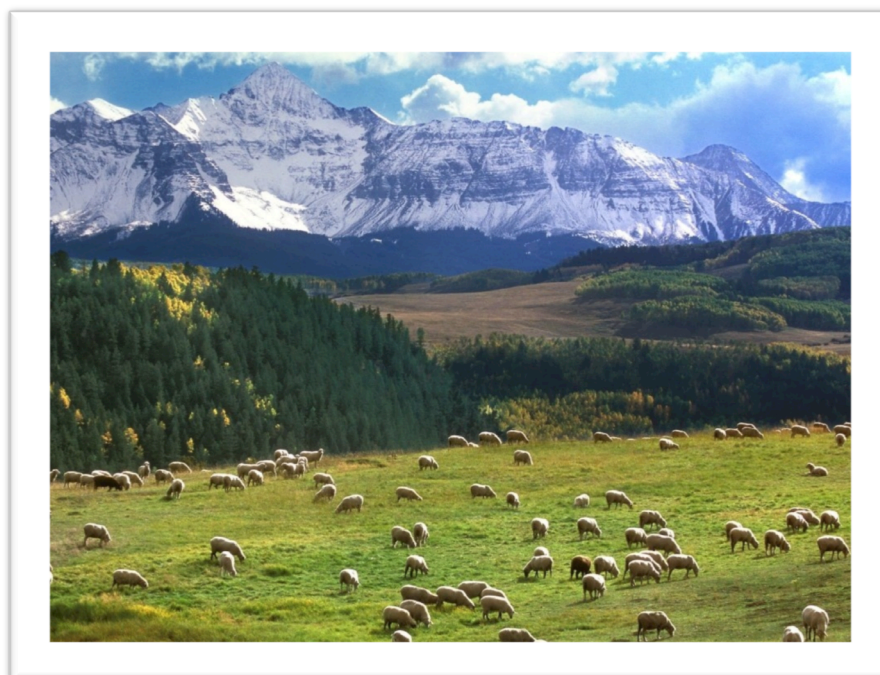

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

4.1.6-Suport financer al sector oví espanyol

Nacionals	Pla d'Acció Integral (M€)	TÍTOL		2009	2010	2011
		RD 1724/07 Races Ramaderes Autòctones		17,2	6,5	5,7
		RD 104/08 Agrupacions de productors		17,2	8	8,7
		RD 1615/07 Programes de producció diferenciada		1,5	1	1
		TOTAL		35,9	15,5	15,4
Comunitats	PAC	TÍTOL		2009	2010	2011
		Acoblada 50% i PU	Acoblada a drets de prima	249,6	-	-
			Desacoblada (Pagament Únic)	248,6	497,2	497,2
		Ajudes directes	Qualitat d'oví i caprí	-	7,2	7,2
			Vulnerabilitat oví	-	26,2	28,2
			Vulnerabilitat caprí	-	-	-
		TOTAL		498,2	530,6	532,6
RESUM				2009	2010	2011
				534,1	546,1	548

Fitxa financera del sector oví

5-PROPOSTES

5.1.-Propostes de futur per el sector Ramader Extensiu davant l'aplicació de la PAC 2015

Les organitzacions **ASAJA** (Asociación Agraria Jóvenes Agricultores), **COAG** (Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos), **Cooperativas Agro-Alimentarias España** i **UPA** (Unión de Pequeños Agricultores y Ganaderos) van reunir-se per acordar un document, que en relació a la futura reforma de la PAC 2015-2020 i donat l'Acord del Marc Sectorial celebrat el dia 25 de Juliol del 2013 on es reconeix a la ramaderia extensiva com a sector prioritari a recolzar en la reforma de la PAC, on presentaven la següent proposta de futur per el sector ramader enfront la nova PAC 2015-2020:

PROPUESTAS DE FUTURO PARA EL SECTOR GANADERO EXTENSIVO ANTE LA APLICACIÓN EN ESPAÑA DE LA PAC 2015-2020.

Se ha considerado oportuno sensibilizar a las instituciones españolas en el proceso que ahora se inicia para la definición del modelo de aplicación de la nueva PAC en España en la toma en consideración de las siguientes medidas, que consideramos apoyaría la ganadería extensiva:

1. Con el objeto de definir actividad en ganadería se debería ligar ésta a tener una dimensión adecuada en la explotación, anual, en el REGA que garantice una actividad real y efectiva, y a establecer por la Administración central. Asimismo, se deberá impedir la creación de condiciones artificiales para percibir las ayudas. En ganadería extensiva, dicha superficie de pastos deberá situarse en la comarca donde se ubique la explotación o en comarcas limítrofes. Esta premisa no será tenida en cuenta en casos en los que se demuestre trashumancia o trastermitancia.

2. Se considera oportuno que, para la primera asignación de derechos de pago básico, sólo se puedan asignar derechos sobre superficies de pastos para productores que fueran ganaderos en un año de referencia que sería el 2013, salvo causas de fuerza mayor e incorporación de jóvenes.

3. Se considera que en el caso de las ayudas acopladas a la ganadería extensiva, estas se destinarán exclusivamente a las vacas nodrizas y terneros nacidos y criados en la explotación, así como el ganado ovino y caprino y se fijarán en valor unitario de UGM. En cada explotación se calculará el importe en función del número de UGM que posea tras convertir las cabezas de animales subvencionables, en Unidades de Ganado Mayor, en el año que se solicite. Se establecerán medidas que eviten la creación de condiciones artificiales para la concesión de estas ayudas.

4. En el acuerdo marco de Desarrollo Rural (PDR Nacional), dentro de las líneas de fomento de la integración cooperativa, de las entidades asociativas prioritarias y de agrupaciones europeas de la innovación, parte de los fondos vayan destinados directamente al productor que forma parte de la agrupación o entidad asociativa prioritaria.

5. Establecimiento de una medida agroambiental con carácter obligatorio, en el marco de Desarrollo

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

Rural, en todo el Estado destinada a la ganadería extensiva por su contribución a la gestión sostenible del territorio, la conservación de los recursos naturales y la prevención de incendios forestales, de modo que se reconozcan los beneficios que estas prácticas ganaderas aportan al medioambiente.

6. La ganadería extensiva se considerará como sector prioritario en las medidas aplicables en las Zonas con Limitaciones naturales.

7. Cualquier modelo de aplicación de la PAC debe tener en cuenta las condiciones específicas de las explotaciones ubicadas en las islas Baleares y Canarias.

REFORMA DE LA POLÍTICA AGRÍCOLA COMÚN 2014-2020

UN SÍ

PARA NUESTRA AGRICULTURA Y NUESTRO CAMPO

Con la reforma de la Política Agrícola Común (PAC), España seguirá teniendo los medios para apoyar al sector agrario y continuar siendo competitivo.

- Un **Sí** a **7 años de estabilidad** para las **familias** de agricultores y ganaderos.
- Un **Sí** a los **agricultores activos** y a las **explotaciones con actividad** durante los próximos 7 años.
- Un **Sí** a **apoyar a los sectores agrarios** con riesgo de abandono.
- Un **Sí** a **47.000 millones de €** para el campo español.
- Un **Sí** a ofrecer oportunidades a los **jóvenes** agricultores y ganaderos.
- Un **Sí** a disfrutar de una amplia variedad de **alimentos seguros y de calidad** preservando nuestro **medio ambiente**.

UN SÍ PARA TODOS NOSOTROS

DECIMOS SÍ A LA AGRICULTURA Y LA GANADERÍA

PUBLIRREPORTAJE

La reforma de la PAC supone:

- UN REPARTO DE AYUDAS MÁS JUSTO**
Favorecerá las prácticas agrarias respetuosas con el medio ambiente.
- ESTABLECER UN MODELO DE REGIONALIZACIÓN**
Para el pago básico, se ha establecido un modelo de regionalización que se adapta a nuestra realidad productiva.
- FAVORECER A LOS AGRICULTORES ACTIVOS**
Los apoyos se dedicarán a los agricultores y ganaderos en activo y a las explotaciones que se mantengan con actividad.
- PROTEGER A LOS SECTORES CON PROBLEMAS Y RIESGO DE ABANDONO**
Destinando parte de las ayudas al vacuno de carne y leche, el ovino, el caprino, la remolacha azucarera, el arroz, el tomate, los frutos con cáscara, las legumbres y los cultivos proteicos.
- ESTIMULAR EL DESARROLLO DEL MEDIO RURAL**
Una parte importante de las ayudas se destinarán exclusivamente al desarrollo del medio rural. Se asignarán **8.291 millones de euros** para seguir siendo competitivos, sostenibles y para fomentar un desarrollo territorial equilibrado.
- DAR APOYO A LOS JÓVENES AGRICULTORES Y A SU FUTURO**
Ofrecerá oportunidades a las nuevas generaciones de agricultores y ganaderos menores de 40 años.

Más información en www.magrama.es

SCHEMATIC DE ESPAÑA MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESQUERÍA Y POLÍTICA RURAL

5.2- Pla de recuperació Sector Oví i Cabrum

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya ha dissenyat un pla de recuperació per aquest sector amb l'ajuda de: ADS Terres de Lleida , ANAFRIC-GREMSA-ANICOC-OVICEBO, l'Associació Nacional de Criadors d'Oví de Raça Ripollesa (ANCRD), ARCC, l'Associació Agrària Joves Agricultors (ASAJA-AEALL), l'Associació Catalana de Fabricants de Pinsos (ASFAC), la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC), la Federació Catalana d'Indústries de la Carn (FECIC), la Federació d'Entitats Catalanes de Ramaderia d'Oví (FECOC), Federació Catalana de Carnissers i Cansaladers-Xarcuters, amb l'IRTA (Investigació i Tecnologia Agroalimentàries), amb els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC), Ramalleida, SL, Selexai, SL, amb la Universitat Autònoma de Bellaterra (UAB-Facultat de Veterinària) i la Unió de Pagesos.

En aquest pla de recuperació proposa els següents punts que intentaré resumir de la millor forma possible, però que són interessants i per això afegeixo l'enllaç on es pot veure tot el pla ([Pla de Recuperació del Sector Oví i Cabrum](#)):

1-En l'àmbit de la professionalització

Pla específic de formació i transferència tecnològica per al sector oví i cabrum

- Pla Anual de Transferència Tecnològica
- Impartir cursos de formació, on es puguin realitzar intercanvi d'experiències entre els assistents.
- Programa de Formació Agrària
- Impartir cursos en centres externs, prèvia sol·licitud i proposta.
- Jornades de camp
- Organització de taules rodones sobre temes concrets problemàtics.

Accions relacionades amb la recerca

Accions relacionades amb la publicació i divulgació

2- En l'àmbit de la comercialització

Promoció del consum i millora de la comercialització

- Definir un sistema d'identificació individual voluntari en els xais/cabrits que asseguri la traçabilitat de l'animal des de la granja al consumidor final, com a garantia del seu productor.
- Potenciar la venda de proximitat.
- Estudiar les possibilitats de comercialització en altres països, tant en l'àmbit de la UE com tercers, especialment islàmics.
- Desenvolupar i potenciar una línia de productes elaborats a base de xai enfocats a l'exportació, per incrementar el valor afegit de les produccions.
- Reforçar, divulgar i promocionar l'artesania del formatge i productes lactis d'ovella i de cabra per incrementar el valor afegit de les produccions. Actualment, ja es dona suport a qualsevol tipus de promoció en aquest sentit. Amb aquest objectiu, hi ha el portal dels formatges més gran del món a Ruralcat: <http://www.comunidadvirtualquesera.es/web/guest>
- Potenciar la diferenciació entre formatge artesà i formatge de pastor, denominació sol·licitada per l'Associació Catalana d'Elaboradors de Formatges Artesans (ACREFA).
- Promocionar els beneficis nutricionals de la carn de xai i cabrit i la diferenciació de la carn procedent de la producció catalana. La Federació Catalana de carnissers i cansaladers-xarcuters, com a prescriptors del consum de xai, amb el suport del DAAM, haurien de proposar i realitzar promocions en aquest sentit.
- Fomentar el consum de la carn de xai en la dieta diària dels consumidors, editant un receptari senzill, en format paper, de la carn de xai/cabrit, patrocinat pel DAAM, que caldria distribuir als carnissers a través dels escorxadors, per tal que arribés al públic que compra als establiments.

Dotar d'infraestructures per a la comercialització de proximitat en determinades zones. Valoració de la viabilitat d'escorxadors locals i mòbils:

- Crear un grup de treball per definir el marc legal sobre el qual iniciatives públiques i privades puguin desenvolupar i implantar els escorxadors mòbils de tal manera que s'ajustin a la normativa i a la idiosincràsia de les explotacions catalanes, moltes d'elles a gran distància dels escorxadors fixos.
- Cercar fórmules que permetin l'adaptació dels escorxadors mòbils als requisits de la normativa vigent. La principal normativa que estableix les obligacions dels operadors econòmics és :
 - **el Reglament (CE) 852/2004 del Parlament Europeu i del Consell de 29 d'abril de 2004¹⁹** relatiu a la higiene dels productes alimentaris i el **Reglament (CE) 853/2004 del Parlament Europeu i del Consell de 29 d'abril de 2004²⁰**, pel qual s'estableixen normes específiques d'higiene dels aliments d'origen animal.
 - **el Reglament 853 estableix a l'annex III** els requisits específics per als escorxadors (capítol II) i d'higiene per al sacrifici (capítol IV)."
- El model d'escorxador que sembla que millor s'adaptaria a les necessitats de les nostres explotacions i del nostre territori és l'escorxador mòbil de baixa capacitat. El problema principal radica en què no es coneix l'existència de cap model al mercat que s'ajusti a aquestes característiques i caldria buscar col·laboracions amb altres sectors, empreses i/o universitats per tractar de trobar-lo o dissenyar-ne un de nou.
- Fer una prova pilot, amb implicació d'entitats rellevants en el sector de l'oví com la FECOC, ANCRI, etc., i la UAB, per valorar la viabilitat real d'aquests tipus d'escorxadors.
- Estudiar la possibilitat d'habilitar la recollida d'animals vius a les explotacions de la zona per portar-los a sacrificar a l'escorxador fix més proper, així com el possible retorn de les canals, en cas d'aquelles explotacions que optin per la venda directa.
- Estudiar la possibilitat de reduir els requisits higiènic-sanitaris a complir per a la conservació de les canals a les explotacions, de tal manera que els suposi uns mínims costos d'inversió.

3-En l'àmbit del medi natural i la biodiversitat

El pasturatge pot jugar un paper rellevant en el desenvolupament sostenible del medi natural, contribuint a fixar població rural, creant activitat econòmica i afavorint el desenvolupament sostenible. No obstant això, des de la perspectiva del medi natural, les mesures que es poden aportar al Pla de recuperació de l'oví són de caràcter complementari, ja que el seu fi últim no és en si la recuperació dels ramats, sinó les millores mediambientals que el pasturatge pot oferir.

Foment de pastures per a la recuperació d'hàbitats:

Foment de les actuacions de seguiment i control dels possibles efectes sanitaris i de competències causats per la fauna salvatge

Foment de la pastura per a la prevenció d'incendis

Amb caràcter general, en el camp de la prevenció d'incendis, el pasturatge té un efecte clarament beneficiós com a element del control del combustible. No obstant això, i per temes de prioritat, les actuacions de foment de la pastura per a la prevenció d'incendis van lligades a zones concretes del territori, en les quals, després d'una anàlisi del comportament previsible dels grans incendis, s'han dissenyat i executat infraestructures de prevenció d'incendis. La seva funcionalitat va estretament lligada al seu manteniment, i la pastura controlada és una eina més per a la gestió d'aquest combustible.

Política Agrícola Comuna i el Sector Oví

Es pretén fomentar aquesta activitat mitjançant una convocatòria d'ajuts orientada a les infraestructures planificades i executades en els Plans de Prevenció d'Incendis dels Perímetres de Protecció Prioritària i en els Plans de Prevenció d'Incendis municipals dels municipis d'alt risc d'incendis. El pasturatge ha de controlar el creixement del sotabosc, estrat herbaci i arbustiu, amb la finalitat de mantenir-lo en unes condicions d'alçada i densitat adequades.

- Els beneficiaris seran els ramaders titulars dels ramats que portin a terme l'actuació de forma controlada i professional i amb una càrrega ramadera adequada a la finalitat pretesa.
- El DAAM fomentarà aquesta activitat mitjançant la inversió directa, ja sigui per a la creació o per al manteniment d'infraestructures fixes pel maneig del bestiar, com per al tractament mecànic de la vegetació existent allà on sigui necessari de forma prèvia a l'entrada del ramat.

Foment de les actuacions silvícoles que facilitin la gestió silvopastoral

- Fomentar la gestió forestal per millorar la gestió ramadera.
- Fomentar la recuperació d'espais oberts en zones arbrades o de matollar.
- Fomentar d'acords entre els ramaders i els propietaris dels terrenys.
- Foment de la biomassa forestal com a font d'energia.

4. En l'àmbit de la producció i la sanitat animals

5. En l'àmbit dels ajuts

Ajuts de desenvolupament rural en el marc de la Nova Política Agrària 2014- 2020

Considerar i valorar les necessitats específiques d'aquest sector en el moment de definir les estratègies de desenvolupament rural i les mesures d'aplicació, per al període 2014-2020. L'anàlisi de situació per al proper període de programació s'estructurarà al voltant de les prioritats de desenvolupament rural de la Unió Europea i sobre les necessitats específiques sobre medi ambient, atenuació del canvi climàtic i adaptació als seus efectes, i foment de la innovació. En aquesta anàlisi es tindrà en consideració, entre d'altres, el sector oví-cabrum i les seves necessitats.

Ajuts directes en el marc de la Nova Política Agrària 2014-2020

Vetllar perquè les propostes elaborades i consensuades del DAAM amb el sector a través de la Comissió de Seguiment de la Reforma de la PAC referents a les propostes legislatives per al nou període 2014-2020 es tinguin en compte, en la línia de garantir que el tracte al sector de l'oví i cabrum sigui proporcional i equitatiu i, concretament, assegurant el seu encaix dintre de la nova PAC a través dels ajuts acoblats.

Defensar que entre els supòsits en què s'ha de basar l'autorització de la CE per a l'establiment d'ajuts acoblats (article 41.1 de la proposta de Reglament) s'hi estableixi el de la necessitat de donar un suport proporcional a determinades produccions i productors que fins al 2013 han rebut ajuts basats en els nivells de producció dels períodes de base, els quals estaven basats en els caps de bestiar o en els rendiments obtinguts o les quotes de producció.

6. En altres àmbits

Simplificació administrativa

- Potenciar la simplificació i la racionalització de tràmits administratius que el ramader ha de realitzar amb el DAAM, implantant, en els casos en què sigui possible, règims de comunicació prèvia en lloc d'autorització.
- Promoure la reducció de càrregues administratives que han de suportar els ramaders, reduint el nombre de documents a aportar en cada tràmit, vetllant per no demanar al ramader documentació que ja ha presentat anteriorment al DAAM, en el cas que no hagin variat les dades, ni documentació que ha generat el mateix Departament. Evitar demanar documents que el DAAM pugui sol·licitar de forma telemàtica a altres entitats o organismes.

- Incentivar la reducció de terminis de resolució. En els casos en què reglamentàriament sigui possible reduir els terminis màxims de resolució.
- Continuar avançant cap a la implantació de l'administració electrònica i ampliar el nombre de tràmits que els ramaders poden realitzar telemàticament sense necessitat d'haver-se de desplaçar a l'oficina comarcal del DAAM.
- Creació de l'Observatori de l'oví/cabrum, eina d'informació i anàlisi del DAAM, que es dedicaria a l'anàlisi d'informació relacionada amb el sector.

6- Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Josep Maria Pelegrí, es va reunir amb els representants de les organitzacions professionals agràries, sindicats agraris, federació de cooperatives i grups polítics per analitzar com afecta a Catalunya la nova proposta de la PAC aprovada inicialment pel Consell de Ministres d'Agricultura de la Unió Europea i el Parlament europeu, i incidir en aquells aspectes que es consideren essencials des de Catalunya abans de l'aprovació definitiva a finals de juliol.

El conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, va senyalar que “ara s'inicia el debat de debò, el de la regionalització dels fons de la PAC, que fins ara els distribuïa per comunitats i ara el Ministre els vol repartir com a competència estatal “. Pelegrí ha alertat del perill de greuges que això pot suposar si no es tenen en compte les especificitats de l'agricultura mediterrània i ha proposat als 40 representants del sector amb qui es va consensuar en el seu moment el posicionament únic de Catalunya davant la nova PAC de sumar esforços per reclamar a l'Estat “que la distribució dels fons no es faci amb criteris recentralitzadors”

“Des de Catalunya seguirem defensant una distribució del sobre nacional que s'adapti a les especificitats agràries del territori, que són molt diferents entre unes comunitats i altres, i on les que tenen un percentatge important d'activitat sense base territorial (superfície agrària), com la ramaderia poden veure's greument perjudicades en la percepció dels fons”.

7-CONCLUSIONS I OPINIÓ PERSONAL

Com a opinió personal i conclusió que he extret de tota la informació llegida es que queden molts punts que sobre la taula d'un despatx no es poden discutir. Què estem en un camí amb excessa burocrasia i un excés d'experts que parlen del que necessita un agricultor i/o ramader sense haver viscut la situació de ser-ho.

També crec que la PAC hauria de ser un altre tipus d'ajuda que beneficis a tots per igual, com ara el cost que ha de pagar un petit ramader per a l'alimentació del seu bestiar en vers al d'una gran explotació.

També crec que s'hauria de fomentar la ramaderia extensiva perquè realment està desapareixent. Què no hi haurien d'haver tantes normes i lleis per aquest sector que està en perill d'extinció.

I com a punt final, que s'hauria d'ajudar d'altres maneres més que la econòmica.

8-BIBIOGRAFIA

PÀGINES WEB :

[Article de 'revisió' de la Política Agrícola Comú en el Parlament Europeu" en la Web del Parlament Europeu. 06/11/2008](#)

<http://www.idcfederacion.org/es/>

<http://www20.gencat.cat/>

http://www.upa.es/especial_01_futuro-PAC.php

<http://www.uagn.es/>

http://www.coag.org/rep_ficheros_web/adc211a88c3b6955e3383ee0835ba4ce.pdf

<http://www.magrama.gob.es/es/politica-agricola-comun/>

<http://www.agrodigital.com/>

<http://www.agronewscastillayleon.com>

<http://www.foropac.es/>

http://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CDMQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.berrendoextremadura.es%2Findex.php%2Fdocumentacion-publica%3Fdownload%3D32%253Apropuesta-del-futuro-de-la-pac-2015-2020&ei=pY5iU-L6G_OR0QWugIGoBg&usg=AFQjCNGvDdNh7FQjD50bGQ9eFgmDezNW5g&sig2=eVpbrW8jnDjHZCjXtnfCag&bvm=bv.65788261,d.d2k

<http://www.cayc.es/files/Jornadas/Jornada1112/La%20ReformadelaPAC.pdf>

<http://www.oviespana.com/>

9-ANNEXES

1. REGLAMENT (UE, Euratom) n ° 1311/2013 del Consell, de 2 de desembre de 2013, pel qual s'estableix el marc financer plurianual per al període 2014-2020 (DO L 347 - 20/12/2013)
2. REGLAMENT (UE) núm. 1303/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
3. REGLAMENT (CE) núm. 1083/2006 del Consell (DO L 347 - 20/12/2013)
4. REGLAMENT (UE) núm. 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
5. REGLAMENT (CE) núm. 1698/2005 del Consell (DO L 347 - 20/12/2013)
6. REGLAMENT (UE) núm. 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
7. REGLAMENT (UE) núm. 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
8. REGLAMENT (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
9. REGLAMENT (UE) núm.1037/2001 (DO L 347 - 20/12/2013)
10. REGLAMENT (UE) núm.1234/2007 (DO L 347 - 20/12/2013)
11. REGLAMENT (UE) núm. 1310/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
12. REGLAMENT (UE, Euratom) n ° 1311/2013 del Consell, de 2 de desembre de 2013
13. ORDE APA/75/2008, del 23 de gener,.
14. Reial Decret 1615/2007, de 7 de desembre
15. Real Decret 1724/2007, de 21 de desembre
16. Reial Decret 104 /2008, d'1 de febrer
17. Reial Decret 1703 /2011, de 18 de novembre
18. REGLAMENT (UE) núm. 73/2009 del Consell de 19 de gener
19. REGLAMENT (UE) núm. 852/2004 del Parlament Europeu i del Consell de 29 d'abril de 2004
20. REGLAMENT (UE) núm. 853/2004 del Parlament Europeu i del Consell de 29 d'abril de 2004,

